

บทที่ 3

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

1. ประเทศบรูไน
2. ประเทศกัมพูชา
3. ประเทศอินโดนีเซีย
4. ประเทศลาว
5. ประเทศมาเลเซีย
6. ประเทศสหภาพพม่า
7. ประเทศฟิลิปปินส์
8. ประเทศสิงคโปร์
9. ประเทศไทย
10. ประเทศเวียดนาม
11. ประเทศติมอร์ตะวันออก

ประเทศบรูไน

(Brunei)

บรูไนส์ ก่อตั้งประเทศมาตั้งแต่ ใน ศตวรรษ ที่ 15 ในปี ค.ศ. 1888 บรูไนส์ ได้ ถูกอังกฤษ เข้ามาปกครอง ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 บรูไนส์ ได้รับอิสรภาพในการปกครอง ตนเอง บรูไนส์ เป็นอีกประเทศหนึ่งในทวีปเอเชีย ที่มีปริมาณสำรองน้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติในปริมาณที่มาก และเป็นผู้ส่งออก น้ำมันดิบ และน้ำมันปิโตรเลียม เพื่อนำรายได้เข้า ประเทศ บรูไนส์ เป็นประเทศที่มียาเสพติดหัวของประชากรสูงมาก ประเทศหนึ่งของกลุ่ม ประเทศจีแป๋ง

ที่ตั้ง บรูไนส์ ตั้งอยู่ ทางฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือของ เกาะ Borneo และอยู่ทางใต้สุดของ หมู่เกาะ ซูลูและซามะราห์ เป็นรัฐสมาชิกของอาเซียนและ โอนออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ ที่ละติจูดที่ 4 องศา เหนือ และลองจิจูดที่ 114 องศา ตะวันออก

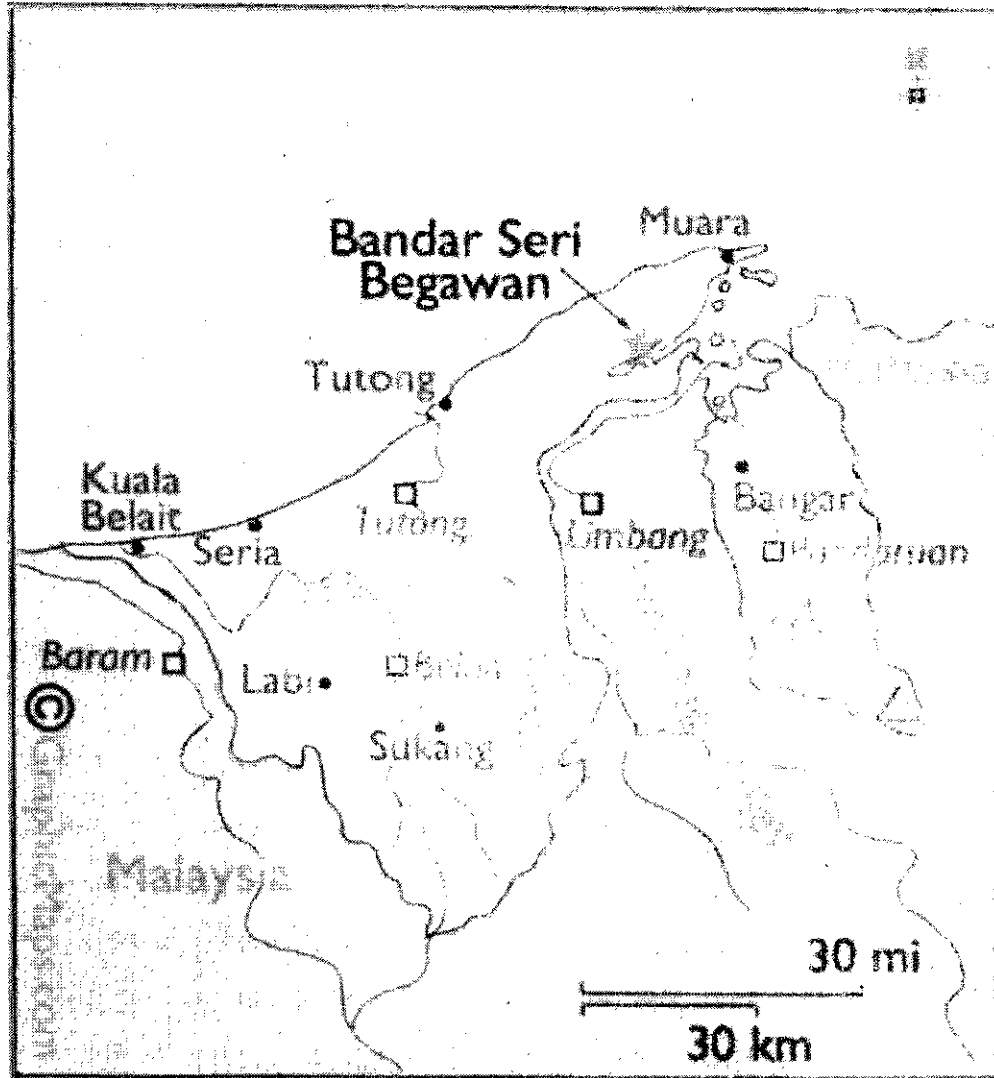
พื้นที่ บรูไนส์ มีพื้นที่ ประมาณ 5,770 ตารางกิโลเมตร ภูเขาแดนทางด้านเหนือติดกับ ประเทศ มาเลเซีย และ ฝั่งตะวันตกติดกับ ประเทศ อินโดนีเซีย เกาะ Borneo ระยะทาง 381 กิโลเมตร ภูเขาไฟรวม ระยะทาง 161 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่วไป จะมีพื้นที่ราบชายฝั่งทะเล ลึกเข้าไปพื้นที่ในบริเวณสูง จะมีเขาโดดเดี่ยวอยู่ ส่วนด้านชายฝั่งติดกับที่ราบสูงกับที่ราบหุบเขา มีพื้นที่ใช้ ในเกษตร ปลูกข้าว ไร่สวนผลไม้ สวนปาล์ม สวนยางพารา พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 85 พื้นที่จับสัตว์น้ำ มีปลา และ สัตว์น้ำจืดจำนวนมาก ภูเขาสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Bukit Pagon ที่ระดับความสูง 1,850 เมตร ภูเขานี้มีพื้นที่ลาดชัน สูงประมาณ ประมาณ 10 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ สภาพอากาศโดยทั่วไป มีอากาศแบบร้อนชื้น ในฤดูร้อนมีอากาศร้อนมากจนสามารถเห็นรุ้ง เมื่อมีพายุฝนตกลงมาในขณะนั้น ลักษณะอากาศที่ร้อนมาก บางครั้งทำให้เกิดไฟไหม้ บริเวณที่ปลูกพืชสวนผลไม้ และส่งผลกระทบต่อมายัง บรูไนส์

วัฒนธรรมชาติ มี 3 ส่วน วัฒนธรรมชาติ และไม่สูง

จำนวนประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 365,300 คน ประชากรส่วนใหญ่เป็นเชื้อสายมาเลย์ อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 65.52 อายุ 65 ปี ขึ้นไปร้อยละ 2.71 ประชากรที่อาศัยอยู่ในเมือง มีจำนวนถึง 20,45 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเติบโต 3.36 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุเฉลี่ยของประชากร 73.82 ปี



แผนที่ ประเทศ BRUNEI

เชื้อชาติ ชาว บรูไนส์ มีเชื้อชาติ Malay ร้อยละ 67 เชื้อชาติ China ร้อยละ 15
เชื้อชาติคนพื้นเมือง ร้อยละ 6 และเชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 12

ภาษา ชาวบรูไนส์ ใช้ภาษา Malay เป็นภาษาราชการ และยังมีการใช้ภาษา
English ภาษา Chinese อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 88.2

เมืองหลวง เมือง Badar Seri Begawan

เขตการปกครอง แบ่งการปกครองออกเป็น 5 จังหวัด คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
1. Bandar		..	31,400
2. Belait	Kuala Belait	2,724	61,780
3. Brunei – Muara	Bandar Seri Begawan	571	242,400
4. Temburong	Bangar	1,304	9,840
5. (Pekan) Tutong	Tutong	1,166	39,160
Total		5,765	365,300

เศรษฐกิจ บรูไนส์ เป็นประเทศขนาดเล็ก แต่มีความร่ำรวยมาก มีรายได้เข้าประเทศ
สูงมากในแต่ละปี มีสวัสดิการต่างๆ มากมายให้แก่ประชาชนในประเทศ รายได้ของประเทศมา
จากการจำหน่าย น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ไปยังต่างประเทศ รายได้ของประเทศมาจาก ภาค
การเกษตร ร้อยละ 5 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 45 ภาคงานบริการ ร้อยละ 49

กำลังแรงงาน ในประเทศมีกำลังแรงงาน ประมาณ 145,000 คน อยู่ในงานราชการ
ร้อยละ 48 งานการผลิตน้ำมัน ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ งานบริการ งานก่อสร้าง ร้อยละ 42 อยู่
ในงานการเกษตรงานป่าไม้ งานประมง ร้อยละ 10 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 4.9

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมน้ำมันดิบ อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
อุตสาหกรรมก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง

เกษตรกรรม มีผลผลิต ข้าว ผักต่างๆ ประมงทะเล ไข่ ไก่

สินค้าส่งออก มี น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันก๊าดและน้ำมันหล่อลื่น ส่งไป ญี่ปุ่น ร้อยละ 42 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 17 เกาหลีใต้ ร้อยละ 14 ไทย ร้อยละ 3

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง อาหาร สินค้าโรงงาน เคมีภัณฑ์ นำเข้าจากประเทศ สิงคโปร์ ร้อยละ 34 อังกฤษ ร้อยละ 15 มาเลเซีย ร้อยละ 15 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 15 ไทย ร้อยละ 2

พลังงาน พลังงานในประเทศ ได้จาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 100

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล Bruneian dollar (BND)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ APEC
- องค์การ ARF
- องค์การ ASEAN
- องค์การ C
- องค์การ CCC
- องค์การ ESCAP
- องค์การ G-77
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAO
- องค์การ ICRM
- องค์การ IDB
- องค์การ IFRC
- องค์การ IMF
- องค์การ IMO
- องค์การ Inmarsat
- องค์การ Intelsat
- องค์การ Intelpol
- องค์การ IOC

องค์การ	ISC (Correspondent)
องค์การ	ITII
องค์การ	NAM
องค์การ	OIC
องค์การ	OPCW
องค์การ	UN
องค์การ	UNCTAD
องค์การ	UPI
องค์การ	WHO
องค์การ	WIPO
องค์การ	WMO
องค์การ	WTO

การคมนาคมทางอากาศ

ทางรถไฟ	ระยะทาง 13 กิโลเมตร
ทางถนน	ระยะทาง 1,722 กิโลเมตร
ทางน้ำ	ระยะทาง 209 กิโลเมตร
สนามบิน	มี 2 แห่ง
เมืองท่า	มี เมือง Bandar Seri Begawan เมือง Kuala Belait เมือง Muara เมือง Seria เมือง Tatong

ประเทศกัมพูชา

(Cambodia)

กัมพูชา เคยอยู่ในความปกครองของฝรั่งเศส มาก่อน ได้รับอิสรภาพในการปกครองตนเองในปี ค.ศ. 1953 ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเขมรแดง ได้เข้ามาปกครองประเทศกัมพูชา อยู่ยาวนาน 5 ปี ในช่วงที่เขมรแดงปกครองประเทศได้ทำการสังหารประชาชนที่เป็นพลเรือนไป มากกว่า 1 ล้านคน ต่อมาในปี ค.ศ. 1978 ทหารเวียดนามได้ใช้กองกำลังเข้ายึดครองกัมพูชา อยู่ยาวนานถึง 13 ปี จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1993 องค์การสหประชาชาติ ได้เข้ามายุติสงคราม และให้ทหารเวียดนามถอนกำลังออกไป และในปี ค.ศ. 1998 ได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปใน กัมพูชา

ที่ตั้ง กัมพูชา ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชายแดนด้านใต้ ติดกับ Gulf of Thailand ประเทศ ตั้งอยู่ ละติจูด ที่ 13 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 105 องศา ตะวันออก พื้นที่ กัมพูชา มีพื้นที่ ประมาณ 181,040 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับลาว ระยะทาง 541 กิโลเมตร ติดกับไทย ระยะทาง 803 กิโลเมตร ติดกับเวียดนาม ระยะทาง 1,228 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 443 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่ของกัมพูชา เป็นพื้นที่ต่ำ มีที่ราบกว้างใหญ่ทางตอนกลาง และตอนใต้ของประเทศ พื้นที่ทางตะวันตกเฉียงใต้ และทางด้านเหนือของประเทศ เป็นพื้นที่สูงและภูเขาสูง มีพื้นที่เหมาะต่อการเพาะปลูก ร้อยละ 13 พื้นที่ทุ่งหญ้า ร้อยละ 11 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 66 พื้นที่ด้านอื่น ๆ ร้อยละ 10 จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Phnum Aroral ที่ระดับความสูง 1,810 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 920 ตารางกิโลเมตร

ทรัพยากรธรรมชาติ มี ไม้ซุง เพชร แร่เหล็ก แร่แก๊ส ฟอสเฟต พลังน้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า

ภัยธรรมชาติ มี อุทกภัยจากน้ำท่วม แผ่นดินถล่ม

ประชากร กัมพูชา มีประชากร ประมาณ 15,737,656 คน ประชากรอายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 41.25 อายุ 15 – 64 ปี ร้อยละ 55.28 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 3.42 อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 2.25 อัตราการเกิด 33.16 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 10.65 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 56.82 ปี



แผนที่ ประเทศ CAMBODIA

เชื้อชาติ มี เชื้อชาติ Kmer ร้อยละ 90 เชื้อชาติ Vietnames ร้อยละ 5
เชื้อชาติ Chinese ร้อยละ 1 เชื้อชาติ Thai ร้อยละ 1

ศาสนา ประชากรนับถือ ศาสนา Theravada Bhuddist ร้อยละ 95 ศาสนาอื่น ๆ
ร้อยละ 5

ภาษา ในประเทศประชาชนใช้ ภาษา Kmer เป็นภาษาราชการ ร้อยละ 95 และ
ยังมีการพูด ภาษา French ภาษา English อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 38

เมืองหลวง กรุง Phnom Penh

เขตการปกครอง กัมพูชา แบ่งการปกครองออกเป็น 20 จังหวัด และอีก 4 เขต
ปกครองพิเศษ คือ

จังหวัด / เขต	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Khet Banteay Meanchey	na	6,679	877,772
Khet Batdambang	Batdambang	11,702	879,129
Khet Kampong Cham	Kampong Cham	9,799	2,428,914
Khet Kampong Chhnang	Kampong Chhnang	5,521	517,693
Khet Kampong Spee	Kampong Spee	7,017	798,882
Khet Kampong Thum	Kampong Thum	13,814	769,060
Khet Kampot	Kampot	4,873	578,400
Khet Kandal	na	3,568	1,485,125
Khet Kaoh Kong	Krong Kaoh Kong	11,160	152,105
Krong Kep	Kep	336	28,660
Khet Kracheh	Kracheh	11,094	463,175
Khet Mondol Kiri	Senmonourom	14,288	32,407
Khet Otdar Mbranchey	na	6,158	76,279
Krong Pailin	Pailin	803	22,906

Krong Phnum Penh	Phnum Penh	290	1,492,804
Khet Pouthisat	Pouthisat	12,692	560,445
Krong Preah Sihanouk	Preah Sihanouk	868	175,690
Khet Preah Vihear	Phnum Tbeng Meanchey	13,788	129,261
Khet Prey Veng	Prey Veng	4,883	1,256,042
Khet Rotanakiri	Lumphat	10,782	94,243
Khet Siemreab	Siemreab	10,299	996,164
Khet Stoeng Treng	Stoeng Treng	11,092	81,074
Khet Svay Rieng	Svay Rieng	2,966	678,252
Khet Takev	Takev	3,563	990,168
Total		181,035	15,737,656

เศรษฐกิจ กัมพูชา มีเศรษฐกิจในประเทศหยุดชะงักอยู่เป็นเวลานาน อันเป็นผลต่อเนื่องมาจากการสู้รบในประเทศมายาวนาน และเพิ่งจะมาเริ่มฟื้นตัวใหม่ในปี ค.ศ. 1997 - 1998 นี้เอง ในปี ค.ศ. 1999 เริ่มจะมีการลงทุนจากต่างประเทศในกัมพูชา โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำเงินตราเข้าประเทศ เพราะกัมพูชา มีปราสาทหินนครวัด ปราสาทหินนครธม รวมทั้งเขาพระวิหาร โดยเฉพาะ ปราสาทหินนครวัด ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในอันดับสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจากทั่วทุกมุมโลก ปีละหลายแสนคน และปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี รายได้ของประเทศ อยู่ใน ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 43 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 20 ภาคการบริการ ร้อยละ 37

แรงงาน กัมพูชา มีแรงงานในประเทศประมาณ 6.8 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 80 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 2

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบรรจุข้าวสาร อุตสาหกรรมประมงทะเล อุตสาหกรรมไม้แปรรูป อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมแร่ถ่านหิน อุตสาหกรรมสิ่งทอ

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว ยางพารา ข้าวโพด ผักต่างๆ

สินค้าส่งออก มี ไม้ซุง เสื้อผ้า ข้าว ปลา ส่งไปยัง เวียดนาม ร้อยละ 18 ไทย ร้อยละ 15 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 10 สิงคโปร์ ร้อยละ 8 อื่น ๆ ร้อยละ 5

สินค้านำเข้า มี ยาสูบ ทองคำ วัสดุก่อสร้าง น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักร
รถจักรยานยนต์ นำเข้าจาก ไทย ร้อยละ 16 เวียดนาม ร้อยละ 9 ญี่ปุ่น ร้อยละ 7
ฮ่องกง ร้อยละ 5 อื่นๆ ร้อยละ 5

พลังงาน ในประเทศได้พลังงาน มาจาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 59.18 ได้จาก
พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 40.82

หน่วยเงินตรา กัมพูชา ใช้เงินสกุล Riel (KHR)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ ACCT
- องค์การ ARF
- องค์การ AsDB
- องค์การ ASEAN
- องค์การ CP
- องค์การ ESCAP
- องค์การ FAO
- องค์การ G-77
- องค์การ IAEA
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAO
- องค์การ ICRM
- องค์การ IDA
- องค์การ IFAD
- องค์การ IFC
- องค์การ IFRC
- องค์การ ILO
- องค์การ IMF
- องค์การ IMO

องค์การ Intelsat (nonsingnatory user)
องค์การ Interpol
องค์การ IOC
องค์การ IOM (observer)
องค์การ ISO (subscriber)
องค์การ ITU
องค์การ NAM
องค์การ OPCW
องค์การ UN
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNESCO
องค์การ UNIDO
องค์การ UPU
องค์การ WFTU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WToO
องค์การ WTrO (observer)

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 603 กิโลเมตร

ทางถนน ระยะทาง 35,769 กิโลเมตร

ทางน้ำ ระยะทาง 3,700 กิโลเมตร

สนามบิน มี 19 แห่ง

เมืองท่า มี เมือง Kompong Saom (Sihanouk Ville)

เมือง Kampot

เมือง Krong Kaoh Kong

เมือง Phnom Penh

ประเทศอินโดนีเซีย

(Indonesia)

ประเทศ อินโดนีเซีย ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeastern Asia) ในหมู่เกาะขนาดใหญ่ ของหมู่เกาะ Archipelago อินโดนีเซียถือว่าเป็นประเทศที่มีหมู่เกาะมากที่สุดเอเชีย และมากที่สุดในโลก คือ มีมากกว่า 17,000 เกาะ หมู่เกาะของประเทศ จะทอดตัวยาวไปในน่านน้ำ ของมหาสมุทรอินเดีย และมหาสมุทร แปซิฟิก จากหมู่เกาะทั้งหมด มีเพียง 6,000 หมู่เกาะ เท่านั้น ที่มีคนอาศัยอยู่ อินโดนีเซียเคยถูกปกครองโดยชาวดัตช์ (The Netherlands) ต่อมาได้รับเอกราชในการปกครองตนเอง ในปี ค.ศ. 1949 และในเวลาต่อมา อินโดนีเซีย ได้ถูกมติของ UN (องค์การสหประชาชาติ) ให้แบ่งแยกเกาะติมอร์ (Timor) ออกเป็น 2 ส่วน โดยให้ ติมอร์ตะวันออก มีสิทธิ์ในการปกครองตนเอง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1999 เป็นต้นมา

หมู่เกาะที่สำคัญ ของอินโดนีเซีย ประกอบด้วย เกาะใหญ่หลายเกาะ คือ เกาะ Sumatra เกาะ Java โดยมีเมืองหลวง คือ กรุง Jakarta ตั้งอยู่บนเกาะนี้ โดยตั้งอยู่ตอนเหนือสุดของตัวเกาะ นอกจากนี้ยังมี

เกาะ Borneo (Kalimantan)

เกาะ Sulawesi (Celebest)

เกาะ Irian Java (นิวกินี)

เกาะ Bali เกาะนี้ เป็นเกาะที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ โดยมีเมือง Denpasar เป็นเมืองที่สำคัญของเกาะ

เกาะ Simeulue

เกาะ Nias

เกาะ Siberat

เกาะ Pagai Selatan

เกาะ Natuna Besar

เกาะ Bangka

เกาะ Balitung

เกาะ Madura

เกาะ Lombok
 เกาะ Sumbawa
 เกาะ Sumba
 เกาะ Komodo
 เกาะ Flores
 เกาะ Sawu
 เกาะ Roti
 เกาะ Timor (West Timor)
 เกาะ Aru
 เกาะ Wetar
 เกาะ Kai
 เกาะ Yamdena
 เกาะ Sura
 เกาะ Obi
 เกาะ Ceram
 เกาะ Morotai
 เกาะ Halmahera
 เกาะ Sangihe
 เกาะ Buru

ที่ตั้ง อินโดนีเซีย ตั้งอยู่ที่ ละติจูดที่ 5 องศาใต้ ลองจิจูดที่ 120 องศา ตะวัน
 ออก ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง น่านน้ำในมหาสมุทรอินเดีย และน่านน้ำมหาสมุทรแปซิฟิก และยังมี
 น่านน้ำที่เป็นทะเล ในหมู่เกาะมากมาย เช่น ทะเล Java ทะเล Bali ทะเล Flores
 ทะเล Celebes ทะเล Malucca ทะเล Ceram ทะเล Timor ทะเล Banda ทะเล
 Arafura ทะเล Savu

พื้นที่ อินโดนีเซีย มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 1,919,440 ตารางกิโลเมตร โดย
 เป็นพื้นดิน 1,826,440 ตารางกิโลเมตร และเป็นพื้นน้ำ 93,000 ตารางกิโลเมตร มีเขต
 แแดนติดกับ มาเลเซีย ระยะทาง 1,782 กิโลเมตร เขตแดนติดกับ ปาปัวนิวกินี ระยะทาง 820
 กิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลทั้งหมด ประมาณ 54,716 กิโลเมตร

ลักษณะอากาศ หมู่นเกาะ ของอินโดนีเซีย เป็นภูมิภาคที่มีอากาศแบบร้อนชื้น มีป่าฝน สลับกับป่าดงดิบ มีความชื้นสูง มีปริมาณฝนตกในแต่ละปีสูงมาก และลักษณะของพื้นที่ป่ายังคงความอุดมสมบูรณ์ ไปด้วยพันธุ์ไม้ต่าง ๆ มากมาย และถือเป็นป่าดงดิบและป่าไม้เนื้อแข็งที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิประเทศโดยทั่ว ๆ ไปของหมู่นเกาะอินโดนีเซีย ทุกหมู่นเกาะชายฝั่งประกอบไปด้วย ที่ราบเป็นบริเวณกว้าง และถัดเข้าไปด้านในทุกหมู่นเกาะ ภูมิประเทศจะประกอบไปด้วย ป่าไม้สลับพื้นที่สูงและภูเขาสูง เป็นป่าที่มีพันธุ์ไม้เนื้อแข็งที่มีค่าจำนวนมาก พร้อมทั้งมีจำนวนสัตว์ป่า ที่หายากจำนวนมากมาย โดยมีจุดต่ำสุดของหมู่นเกาะ อยู่ที่ระดับ 0 เมตร บนชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ส่วนจุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Puncak Jaya ที่ระดับความสูง 5,030 เมตร มีพื้นที่ใช้เพาะปลูกได้ ร้อยละ 10 มีพื้นที่ใช้เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ ประมาณ ร้อยละ 7 มีพื้นที่ทุ่งหญ้า เพื่อใช้ในการเลี้ยงสัตว์ได้ ร้อยละ 7 มีพื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 62 และมีพื้นที่เพื่อรองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 45,970 ตารางกิโลเมตร

ภัยธรรมชาติ หมู่นเกาะ อินโดนีเซีย มีภัยธรรมชาติมาเยือนเสมอในแต่ละปี คือคลื่นยักษ์ (Tsunami) แผ่นดินไหว (Earthquakes) และการระเบิดของภูเขาไฟ ซึ่งยังคงมีกำลังเพื่อเตรียมการประทุอยู่อีกหลายลูก และในหลายหมู่นเกาะ นอกจากนี้อินโดนีเซีย ยังมีภัยธรรมชาติจากอุทกภัยที่รุนแรง ในแต่ละปี และไฟป่า ที่นำความเสียหายมาสู่ประชาชนในหลายหมู่นเกาะอยู่เสมอ การเกิดไฟป่าในหมู่นเกาะอินโดนีเซีย บางครั้งส่งผลกระทบต่อประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย สิงคโปร์ หรือแม้แต่จังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย

ทรัพยากรธรรมชาติ อินโดนีเซีย มีทรัพยากรธรรมชาติประเภทน้ำมัน อยู่ปริมาณมาก เมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกัน อินโดนีเซีย ยังเป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศผู้ค้าน้ำมัน (OPEC) ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน การขุดหาน้ำมัน บริษัทอินเดียนะวันออก จากประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นผู้ได้รับสัมปทานในการขุดเจาะน้ำมัน โดยเฉพาะในบริเวณเกาะบอร์เนียว และเกาะนิวกินีด้านตะวันตก นอกจากน้ำมันแล้ว อินโดนีเซีย ยังมีทรัพยากรธรรมชาติอีกมากมาย เช่น ดีบุก ก๊าซธรรมชาติ นิกเกิล ไม้ซุง บอกลีซต์ ทองแดง เฟอร์ไรต์ ถ่านหิน ทองคำ เงิน แร่ธาตุของอินโดนีเซีย ทุกชนิดเป็นสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ

ประชากร อินโดนีเซีย มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 238,893,453 คน โดยมีโครงสร้างวัยอายุของประชากร อายุ 0-14 ปี ร้อยละ 31 หรือประมาณ 69 ล้านคน อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 65 หรือประมาณ 156 ล้านคน อายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.47 หรือประมาณ 13 ล้านคน โดยมีอัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.63 ต่อปี อัตราการเกิด 22.6 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.31 คน ต่อประชากร 1,000 คน

เชื้อชาติ ประชาชน ในประเทศอินโดนีเซีย ประกอบไปด้วยคนหลายเชื้อชาติ อันเนื่องมาจาก พื้นที่ของประเทศเป็นหมู่เกาะมากมาย แต่ ร้อยละ 45 ของประชาชนทั้งประเทศ เป็นคน เชื้อชาติ Javanese อีกร้อยละ 14 เป็นคน เชื้อชาติ Sudanese ร้อยละ 7.5 เป็นคน เชื้อชาติ Madurese ร้อยละ 7.5 เป็นคน เชื้อชาติ Malays และร้อยละ 26 เป็นคนมาจากเชื้อชาติอื่น

ศาสนา ชาวอินโดนีเซีย ร้อยละ 88 นับถือศาสนา Muslim ร้อยละ 5 นับถือศาสนา Protestant ร้อยละ 3 นับถือศาสนา Roman Catholic ร้อยละ 2 นับถือศาสนา Hindu และ อีก ร้อยละ 1 นับถือ ศาสนาพุทธ

ภาษา อินโดนีเซีย มีการพูดภาษา Bahasa Indonesia เป็นภาษาราชการ นอกจากนี้ยังมีการใช้ ภาษา English ภาษา Dutch และภาษาถิ่นอีกมากมายหลายภาษา ที่ใช้พูดกันตามท้องถิ่นที่ห่างไกลและตามหมู่เกาะต่างๆ อัตราการรู้หนังสือทั้งประเทศ ร้อยละ 83.8

เมืองหลวง กรุง Jakarta มีประชากร ประมาณ 15.8 ล้านคน ตั้งอยู่ทางเหนือสุดของเกาะชวา และถือว่าเป็นหน่วยปกครองพิเศษของประเทศ

เขตการปกครอง อินโดนีเซีย แบ่งการปกครองออกเป็น 23 จังหวัด อีก 2 Special Regions และ อีก 1 Special Capital City District คือ

Jakarta Raya - Special Capital City District

Aceh - Special Regions

Yogyakarta - Special Regions

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Jawa		127,499	130,852,608
Banten	Serang	9,451	10,098,780
DKI Jakarta	Jakarta	664	12,038,443
Jawa Barat	Bandung	33,726	40,799,537
Jawa Tengah	Semarang	32,549	34,228,894
Jawa Timur	Surabaya	47,923	34,783,640
DI Yogyakarta	Yogyakarta	3,186	3,122,268
Kalimantan		547,891	17,333,558
Kalimantan Barat	Pontianak	146,807	4,834,198
Kalimantan Selatan	Banjarmasin	36,535	3,985,240
Kalimantan Tengah	Palangkaraya	153,564	2,857,000
Kalimantan Timur	Samarinda	210,985	3,655,120
Maluku		77,871	2,950,598
Maluku	Ambon	51,830	1,205,539
Maluku Utara	Ternate	26,041	785,059
Nusa Tenggara		73,135	15,112,702
Bali	Denpasar	5,633	4,151,162
Nusa Tenggara Barat	Mataram	20,153	5,009,261
Nusa Tenggara Timur	Kupang	47,349	4,952,279
Papua		421,981	4,220,934
Papua	Jayapura	421,981	4,220,934
Irian Jaya Barat			
Kepulauan Riau	Batam		

กำลังแรงงาน ประเทศอินโดนีเซีย มีกำลังแรงงานทั้งประเทศ ประมาณ 98 ล้านคน โดยอยู่ในภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 45 อยู่ในธุรกิจ ร้านอาหาร โรงแรมและงานบริการ ร้อยละ 19 อยู่ในภาคการคมนาคมสื่อสารและการขนส่ง ร้อยละ 5 อยู่ในภาคอุตสาหกรรม การก่อสร้าง ร้อยละ 4 และมีอัตราการว่างงานทั้งประเทศ ร้อยละ 20

อุตสาหกรรม อินโดนีเซีย มีภาคอุตสาหกรรมอยู่หลายประเภท ที่นำเงินตราเข้าประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตน้ำมันปิโตรเลียม อุตสาหกรรมผลิตก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมแร่ธาตุ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมไม้ซุงและไม้แปรรูป อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เกษตรกรรม อินโดนีเซีย มีผลผลิตทางการเกษตรหลายชนิด โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง ยางพารา กาแฟ กาแฟปาล์ม น้ำมัน เนื้อมะพร้าวแห้ง สัตว์ปีก วนเนื้อ หมู ไข่ไก่ และการประมงในน่านน้ำ

สินค้าส่งออก อินโดนีเซีย มีสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศที่สำคัญมี น้ำมันปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ ไม้แปรรูป สิ่งทอ ยางพารา โดยส่งไปจำหน่ายที่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 18 กลุ่มประเทศยุโรป (EU) ร้อยละ 15 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 14 สิงคโปร์ ร้อยละ 13 เกาหลีใต้ ร้อยละ 5 ฮองกง ร้อยละ 4 จีน ร้อยละ 4 ไต้หวัน ร้อยละ 3

สินค้านำเข้า อินโดนีเซีย เป็นประเทศที่มีประชากรมาก ความต้องการสินค้าเพื่อการบริโภคและอุปโภคจึงมากตามไปด้วย อาหารและสินค้าบางอย่างถึงแม้จะผลิตได้มากในประเทศ แต่ก็ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ข้าว เครื่องจักรกล และอะไหล่เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ เชื้อเพลิง และสินค้าจำพวกอาหาร มีการนำเข้าจาก ญี่ปุ่น ร้อยละ 17 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 13 สิงคโปร์ ร้อยละ 10 เยอรมัน ร้อยละ 9 ออสเตรเลีย ร้อยละ 6 เกาหลีใต้ ร้อยละ 5 ไต้หวัน ร้อยละ 3 จีน ร้อยละ 3

หน่วยเงินตรา อินโดนีเซีย ใช้เงินสกุล Indonesia rupiah (RP)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ

- มี องค์การ APEC**
- องค์การ ARF**
- องค์การ AsDB**
- องค์การ ASEAN**
- องค์การ CCC**
- องค์การ CP**
- องค์การ ESCAP**
- องค์การ FAO**
- องค์การ G-15**
- องค์การ G-19**
- องค์การ G-77**
- องค์การ IAEA**
- องค์การ IBRD**
- องค์การ ICAO**
- องค์การ ICC**
- องค์การ ICFTU**
- องค์การ ICRM**
- องค์การ IDA**
- องค์การ IDB**
- องค์การ IFAD**
- องค์การ IFC**
- องค์การ IFRCs**
- องค์การ IHO**
- องค์การ ILO**
- องค์การ IMF**
- องค์การ IMO**

องค์การ Inmarsat
องค์การ Intelsat
องค์การ Interpol
องค์การ IOC
องค์การ IOM(observer)
องค์การ ISO
องค์การ ITU
องค์การ NAM
องค์การ OIC
องค์การ OPCW
องค์การ OPEC
องค์การ UN
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNESCO
องค์การ UNIDO
องค์การ UNIKOM
องค์การ UNMIBH
องค์การ UNMOP
องค์การ UNMOT
องค์การ UNOMIG
องค์การ UPU
องค์การ WCL
องค์การ WFTU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WToO

พลังงานไฟฟ้า อินโดนีเซีย ได้พลังงานส่วนใหญ่ มาจาก พลังงานเชื้อเพลิง
ร้อยละ 88 มาจากไฟฟ้าพลังงานน้ำ ร้อยละ 8.39 และพลังงานด้านอื่น ร้อยละ 3.4

การคมนาคม

ทางรถไฟ ระยะทาง 6,478 กิโลเมตร

ทางถนน ระยะทาง 342,900 กิโลเมตร

ทางน้ำ ระยะทาง 21,579 กิโลเมตร เส้นทางเดินเรือทางน้ำ รวมทั้งในเกาะ
สุมาตรา ระยะทาง 5,471 กิโลเมตร เกาะชวา และเกาะมาดูดา ระยะทาง 820 กิโลเมตร
เกาะกาลิมันตัน ระยะทาง 10,460 กิโลเมตร เกาะสุลาเวสี ระยะทาง 241 กิโลเมตร เกาะ
ไอเรียนชวาตะวันตก ระยะทาง 4,587 กิโลเมตร

ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันดิบ ระยะทาง 2,555 กิโลเมตร เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม
ระยะทาง 466 กิโลเมตร เพื่อส่งก๊าซธรรมชาติ ระยะทาง 1,703 กิโลเมตร

สนามบิน 447 แห่ง

เมืองท่า อินโดนีเซีย มีเมืองท่าที่สำคัญอยู่หลายเมือง

มี เมือง Cilacap

เมือง Cirebon

กรุง Jakarta

เมือง Kupang

เมือง Palembang

เมือง Semarang

เมือง Surabaya

เมือง Ujungpandang

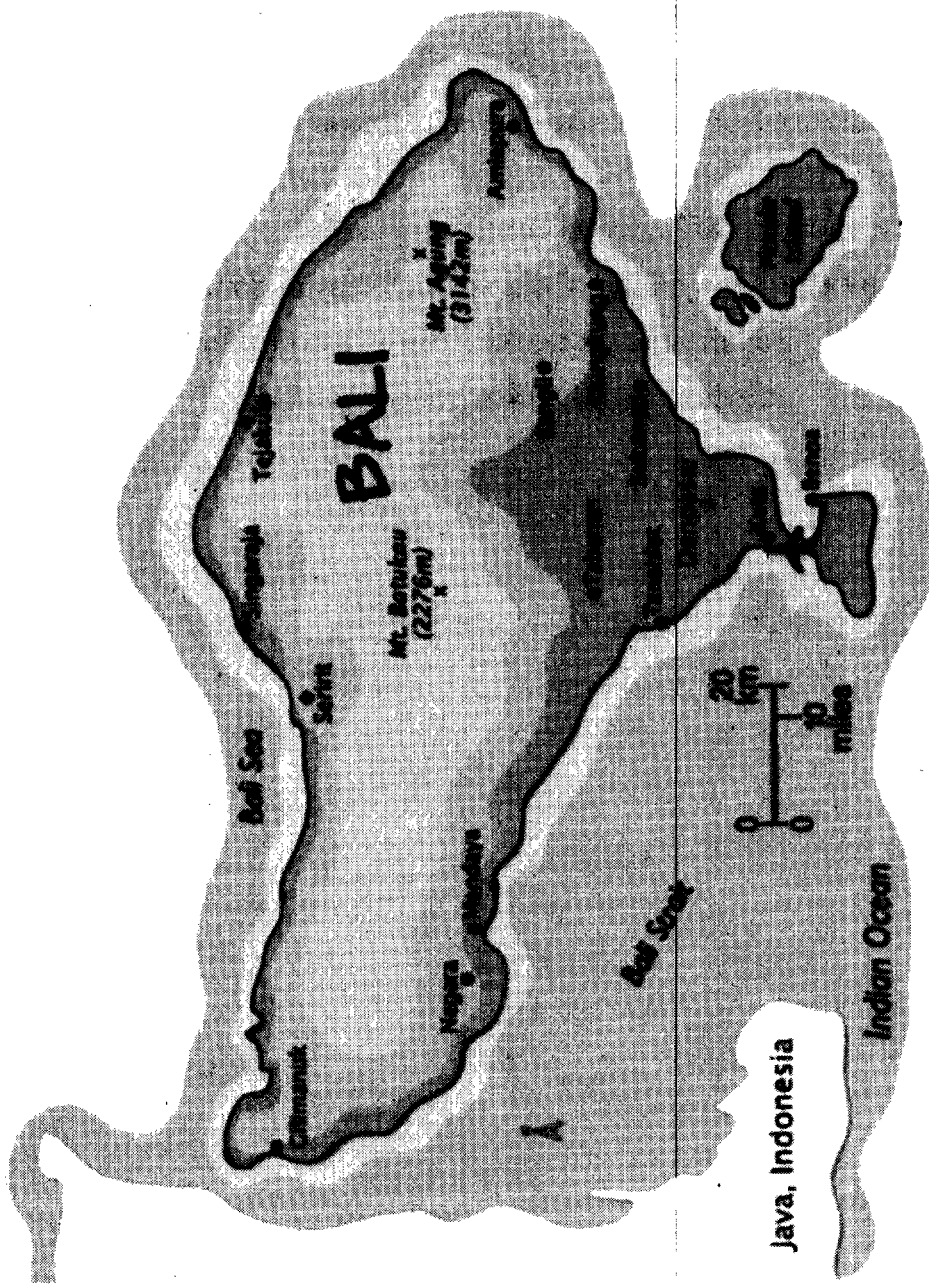
มีเรือเดินทะเล 589 ลำ

เกาะบาหลี

(Bali)

เกาะบาหลี เป็นส่วนหนึ่งของประเทศอินโดนีเซีย มีเมืองหลวงของเกาะคือ เมือง Denpasar บาหลี ตั้งอยู่ที่ ละติจูด 8 องศา 39 ลิปดา ได้ ลองจิจูดที่ 115 องศา 13 ลิปดา ตะวันออก เกาะบาหลี อยู่ห่างจาก กรุง JaKarta ไปทางตะวันออก 580 ไมล์

สภาพทั่วไปของเกาะ จะมีที่ราบชายฝั่งทะเลเป็นบริเวณกว้าง ส่วนทางตอนกลางของเกาะจะมีภูเขาสูงหลายลูก บางลูกเป็นภูเขาไฟที่ยังคุกรุ่นอยู่ บาหลี มีพื้นที่ 5,632 ตารางกิโลเมตร มีประชากร อาศัยอยู่ ประมาณ 3,400,100 คน ภาษาที่พูดในหมู่เกาะ จะเป็น ภาษา Bahasa Indian และภาษา English เพื่อการท่องเที่ยวของเกาะ



แผนที่ เกาะบาหลี

ประเทศลาว

(Laos)

ประเทศลาว เคยอยู่ในความปกครองของฝรั่งเศส มาเป็นเวลานาน ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 รัฐบาลของลาว ได้นำเอาระบอบการปกครองแบบ Communist มาปกครองประเทศ โดยมีจีน โดยมีเวียดนาม คอยให้การสนับสนุน ในปัจจุบันลาว ได้เปิดประเทศเพื่อทำการค้า กับต่างชาติมากขึ้น และลาว ได้รับการสนับสนุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ให้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศ ASEAN ใน ปี ค.ศ. 1997

ที่ตั้ง ลาว ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย และทางตะวันตกของเวียดนาม ที่ละติจูด ที่ 18 องศาเหนือ และ ลองจิจูดที่ 105 องศา ตะวันออก

พื้นที่ ลาว มีพื้นที่ ประมาณ 236,800 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับประเทศพม่า ระยะทาง 235 กิโลเมตร ติดกับกัมพูชา ระยะทาง 541 กิโลเมตร ติดกับจีน ระยะทาง 423 กิโลเมตร ติดกับไทย ระยะทาง 1,754 กิโลเมตร ติดกับเวียดนาม ระยะทาง 2,130 กิโลเมตร ลาว เป็นประเทศไม่มีทางออกทะเล (Landlocked Country)

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิประเทศทั่ว ๆ ไปของลาว ประกอบด้วยเนินเขาและภูเขาสูง จะมีที่ราบและที่ราบสูงสลับกันไปตามหุบเขา มีที่ราบที่ไร้ทำการเพาะปลูกได้ ร้อยละ 3 ของพื้นที่ทั้งประเทศ พื้นที่ทุ่งหญ้าเพื่อการเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 3 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 54 อีกร้อยละ 40 เป็นพื้นที่ขรุขระและภูเขา จุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ Mekong River ที่ระดับความสูง 70 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Phou Bia ที่ระดับความสูง 2,817 เมตร โดยมีพื้นที่เพื่อรองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 1,250 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ ลาว มีลักษณะอากาศ แบบป่าฝนเขตร้อน อยู่ในเขตร้อน มีปริมาณฝนตกมากตลอดปี และมีปริมาณฝนตกหนักในเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี จะมีอากาศแห้งบ้างในเดือนธันวาคม ถึง เดือนเมษายน ของทุกปี

ทรัพยากรธรรมชาติ ลาว มีทรัพยากรหลายชนิด เช่น ไม้ซุง ปริมาณน้ำฝนที่มากในแต่ละปี เพื่อผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ แร่ใยหิน ดินบุก ทองคำ เพชร



แผนที่ ประเทศ LAOS

ประชากร ลาว มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 5,990,550 คน มีโครงสร้าง อายุของประชากร อายุ 0-14 ปี ร้อยละ 42.75 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 53.94 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 3.31 อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 2.48 ต่อปี อัตราการเกิด 37.84 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 13.02 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 53.48 ปี

เชื้อชาติ ประชากรของลาว มาจาก เชื้อชาติ Lao Loum ร้อยละ 68 เชื้อชาติ Lao Thung ร้อยละ 22 เชื้อชาติ Lao Soung เชื้อชาติ Meo และ Yao ร้อยละ 9 เชื้อชาติ Chinese และ เชื้อชาติ Vietnamese ร้อยละ 1

ศาสนา ประชากรลาว นับถือ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 60 อีกร้อยละ 40 นับถือศาสนาอื่น

ภาษา ลาว ใช้ ภาษา Lao เป็นภาษาราชการ และยังมีภาษาพูด ภาษา French ภาษา English และภาษาถิ่น อัตราการรู้หนังสือของประชากร ร้อยละ 57

เมืองหลวง เมือง Vientiane

เขตการปกครอง ลาว แบ่งการปกครอง ออกเป็น 18 จังหวัด คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
1. Khoueng Attapu	Attapu	10,320	101,500
2. Khoueng Boko	Ban Houayxay	6,196	134,900
3. Khoueng Bolikhamxai	Muang Pakxan	14,863	184,900
4. Khoueng Champasak	Pakxe	15,415	543,200
5. Khoueng Houaphan	Xam Nua	16,500	287,400
6. Khoueng Khammouan	Muang Khammouan	16,315	297,100
7. Khoueng Louang Namtha	Louang Namtha	9,325	145,200
8. Khoueng Louangphabang	Louangphabang	16,875	397,500
9. Khoueng Oudomxai	Muang Xai	15,370	219,500
10. Khoueng Phongsali	Phongsali	16,270	173,400

11. Khoueng Salavan	Salavan	10,691	288,300
12. Khoueng Savannakhet	Savannakhet	21,774	774,400
13. Khoueng Vientiane	Muang Phou – Hong	15,927	391,600
14. Kampheng Nakon Vientiane	Vientiane	3,920	831,800
15. Khoueng Xaignabouli	Xaignabouli	16,389	342,100
16. Khetphiset Xaisomboun	Ban Mouang Cha	7,105	54,600
17. Khoueng Xekong	Lamam	7,665	82,300
18. Khoueng Xiangkhoang	Xiangkhoang	15,880	231,200
Total		236,800	5,990,550

เศรษฐกิจ ลาว เป็นประเทศที่ยากจน และเป็นประเทศกำลังพัฒนาอีกประเทศหนึ่งในเอเชีย รายได้ต่อหัวของประชากรน้อยมาก เมื่อเทียบกับประเทศใกล้เคียงในภูมิภาคเดียวกัน และผลจากการเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศจึงเป็นไปได้อย่างไม่สะดวก ถึงแม้ว่าลาวจะเป็นประเทศที่มีทรัพยากรมากมาย แต่การอุตสาหกรรมในประเทศมีน้อยมาก เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน เศรษฐกิจของประเทศจึงพึ่งภาคการเกษตรถึงร้อยละ 51 ส่วนภาคอุตสาหกรรมในประเทศมี ร้อยละ 22 ภาคงานบริการ ร้อยละ 27

กำลังแรงงาน ลาว มีกำลังแรงงาน ประมาณ 1.9 ล้านคน เป็นกำลังแรงงานในภาคการเกษตร ร้อยละ 80 อัตราการว่างงานในประเทศ ร้อยละ 5.7

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุก แร่เหล็ก อุตสาหกรรมไม้ซุง อุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมทอผ้า

การเกษตร มี ผลผลิต มะเขือเทศ ผักชนิดต่างๆ ข้าวโพด กาแฟ อ้อย ยาสูบ ฝ้าย ชา ถั่ว ข้าว ถั่วเหลือง หนุ่ กล้วย สัตว์ปีก

พลังงาน พลังงานในประเทศลาว ได้มาจาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 2.78 พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 97.22

สินค้าส่งออก มี ไม้แปรรูป เครื่องแต่งกาย เครื่องใช้ไฟฟ้า กาแฟ ดีบุก พลังงานไฟฟ้า ส่งไปจำหน่ายที่ เวียดนาม ไทย เยอรมัน ฝรั่งเศส เวียดนาม

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรกล และอุปกรณ์เครื่องจักร รถยนต์ เชื้อเพลิง นำเข้าจาก
ประเทศไทย ญี่ปุ่น เวียดนาม จีน สิงคโปร์ฮ่องกง
หน่วยเงินตรา ลาว ใช้สกุลเงิน Kip (LAK)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ ACCT
- องค์การ ARF
- องค์การ AsDB
- องค์การ ASEAN
- องค์การ CP
- องค์การ ESCAD
- องค์การ FAO
- องค์การ G - 77
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAD
- องค์การ ICRM
- องค์การ IDA
- องค์การ IFAD
- องค์การ IFC
- องค์การ IFRCs
- องค์การ ILO
- องค์การ IMF
- องค์การ Intelsat (nonsignatory user)
- องค์การ Interpol
- องค์การ IOC
- องค์การ ITU
- องค์การ NAM

องค์การ	OPCW
องค์การ	PCA
องค์การ	UN
องค์การ	UNCTAD
องค์การ	UNESCO
องค์การ	UNIDO
องค์การ	UPU
องค์การ	WFTU
องค์การ	WHO
องค์การ	WIPO
องค์การ	WMO
องค์การ	WToO
องค์การ	WTrO (observer)

การคมนาคมขนส่ง

ทางถนน ระยะทาง 21,500 กิโลเมตร

ทางน้ำ ระยะทาง 4,587 กิโลเมตร

ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม ระยะทาง 146 กิโลเมตร

สนามบิน มี 51 แห่ง

ประเทศมาเลเซีย

(Malaysia)

มาเลเซีย เคยอยู่ในความปกครองอังกฤษมาก่อน ต่อมาได้รับเอกราชในการปกครองตนเองในปี ค.ศ. 1957 โดยได้รวมเอา รัฐ Sabah และ รัฐ Sarawak ที่ตั้งอยู่ตอนเหนือของเกาะ Borneo มาอยู่ในความปกครองด้วย

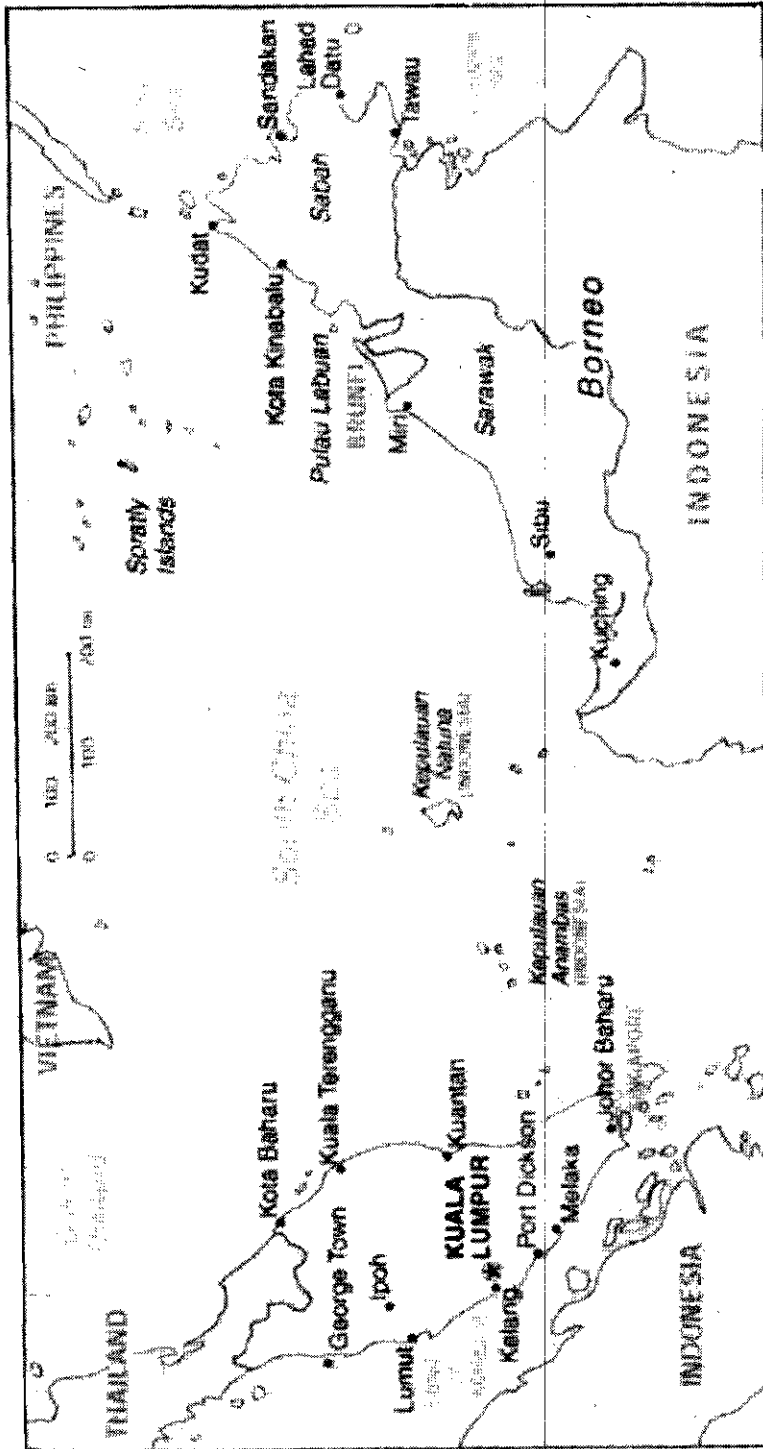
ที่ตั้ง มาเลเซีย ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บนแหลมมาลายู และมีพื้นที่อีก 1 ใน 3 ของประเทศ ตั้งอยู่ตอนเหนือ บนเกาะ Borneo ซึ่งมีชายแดนติดกับประเทศอินโดนีเซีย และทะเลจีนใต้ ที่ละติจูด ที่ 2 องศา เหนือ และลองจิจูด ที่ 112 องศา ตะวันออก

พื้นที่ มาเลเซีย มีพื้นที่ ประมาณ 329,750 ตารางกิโลเมตร โดยเป็นพื้นที่น้ำ 1,200 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับ บรูไน ระยะทาง 381 กิโลเมตร ติดกับอินโดนีเซีย ระยะทาง 1,782 กิโลเมตร ติดกับไทย ระยะทาง 506 กิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 4,625 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ มาเลเซีย มีพื้นที่ เป็นที่ราบที่กว้างใหญ่ ตามชายฝั่งทะเล ส่วนพื้นที่ตอนกลางของประเทศ เป็นที่สูงและภูเขา มีพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูกได้ ร้อยละ 3 พื้นที่ เหมาะสำหรับปลูกพืชเศรษฐกิจได้ ร้อยละ 12 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 68 มีจุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ ชายฝั่งด้านมหาสมุทรอินเดีย ที่ระดับความสูง 0 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Gunung Kknabalu ที่ระดับความสูง 4,100 เมตร มีชายฝั่งทะเลรวม 4,675 กิโลเมตร มีพื้นที่เพื่อรองรับน้ำเพื่อการชลประทาน 2,941 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ มาเลเซีย มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น ฝนตกชุก มีปริมาณฝนสม่ำเสมอตลอดปี โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ มีปริมาณฝนตกมาก ในเดือนตุลาคม ส่วนทางตะวันออกเฉียงใต้มีปริมาณฝนมาก ในเดือนกุมภาพันธ์ และในช่วงที่มีฝนตกชุก จะมีลมมรสุมมาเยือนเสมอ

ทรัพยากรธรรมชาติ มาเลเซีย เป็นประเทศ ที่มีทรัพยากรธรรมชาติและแร่ธาตุ ที่มากอีกประเทศหนึ่งในเอเชีย โดยเฉพาะ แร่ดีบุก มีมากที่สุดทวีปเอเชีย นอกจากนี้ยังมี น้ำมันปิโตรเลียม ทองแดง ไม้ซุง เหล็ก ก๊าซธรรมชาติ บ็อกไซต์



แผนที่ ประเทศ MALAYSIA

ประชากร มาเลเซีย มีประชากรในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 24,965,400 คน มีโครงสร้างอายุของประชากร อายุ 0 - 14 ปี ร้อยละ 34.5 อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 61.35 อายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 4.15 อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.96 ต่อปี อัตราการเกิด 24.75 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 71.11 ปี

เชื้อชาติ ชาวมาเลเซีย มี เชื้อชาติ Malay ร้อยละ 58 เชื้อชาติ จีน ร้อยละ 27 เชื้อชาติ Indian ร้อยละ 8 เชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 7

ศาสนา ชาวมาเลเซีย นับถือศาสนา Islam ศาสนา Buddhism ศาสนา Daoism ศาสนา Hindunism ศาสนา Christianity ศาสนา Sikhism

ภาษา ชาว มาเลเซีย ใช้ภาษา Bahasa Malayu เป็นภาษาราชการ และยังมีารพูดภาษา English ภาษา Chinese ภาษา Tamil ภาษา Telugu ภาษา Malayalam ภาษา Panjabi ภาษา Thai อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 83.5

เมืองหลวง กรุง Kuala Lumpur

เขตการปกครอง มาเลเซีย แบ่งการปกครองออกเป็น 13 รัฐ และ 3 เขตการปกครองพิเศษ คือ

รัฐ / เขตการปกครองพิเศษ	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Wilayah Persekutuan -			
Kuala Lumpur (เขตการปกครองพิเศษ)	Kuala Lumpur	243	1,995,600
I. Negeri Johor (รัฐ)	Johor Bahru	18,987	2,950,625
Batu Pahat			335,368
Johor Baharu			1,264,881
Keluang			254,631
Kota Tinggi			192,220
Mersing			67,557

Muar			328,695
Pontian			143,729
Segamat			178,620
2. Negeri Kedah (ڤڤڤ)	Alor Setar	9,425	1,759,756
Baling			124,947
Bandar Baharu			57,932
Kota Setar			354,431
Kuala Muda			339,898
Kubang Pasu			186,265
Kulim			191,160
Langkawi			69,597
Padang Terap			55,899
Sik			59,691
Yan			62,497
Pendang			89,790
3. Negeri Kelantan (ڤڤڤ)	Kota Baharu	15,024	1,423,014
Bachok			109,786
Kota Bharu			400,321
Machang			97,921
Pasir Mas			162,296
Pasir Putih			114,734
Tanah Merah			111,450
Tumpat			130,027
Gua Musang			74,988

Kuala Krai			91,619
Jeli			36,057
Wilayah Persekutuan -			
Labuan (เขตปกครองพิเศษ)	Victoria	92	79,067
4. Negeri Melaka (รัฐ)			
	Melaka	1,652	838,791
Alor Gajah			134,870
Jasin			121,700
Melaka Tengah			389,240
5. Negeri Pahang (รัฐ)			
	Kuantan	35,965	1,399,376
Benytong			97,467
Cameron Highiands			28,050
Jerantut			81,215
Kuantan			431,890
Lipis			73,391
Pekan			98,400
Raub			79,432
Temerloh			136,162
Rompin			131,877
Maran			112,626
Bera			77,850
6. Negeri Perak (รัฐ)			
	Ipoh	21,005	2,355,236
Batang Padang			152,137
Manjung			191,004
Kinta			791,825

Kerian			152,651
Kuala Kangsar			154,048
Larut & Matang			273,321
Hilir Perak			191,098
Ulu Perak			88,400
Perak Tengah			82,103
7. Negeri Perlis (ڤڠڠ)	Kangar	795	246,450
Perlis			198,335
8. Negeri Pulau Pinang (ڤڠڠ)	George Town	1,031	1,413,449
S.P. Tengah (Bkt. Mertajam)			291,876
S.P. Utara (Butterworth)			243,316
S.P. Selatan (Nibong Tebal)			117,208
Timur Laut			414,082
Barat Daya			159,019
Wilayah Persekutuan			
Putrajaya (ڤوتراجايا)	Putrajaya	..	130,200
9. State of Sabah (ڤڠڠ)	Kota Kinabalu	73,619	2,693,485
Tawau			304,888
Lahad Datu			156,059
Semporna			108,236
Sandakan			347,334
Kinabatangan			86,783
Beluran			70,900

Kota Kinabalu			364,100
Ranau			70,649
Kota Belud			72,337
Tuaran			82,212
Penampang			134,809
Papar			86,649
Kudat			68,242
Kota Marudu			58,841
Pitas			30,854
Beaufort			61,698
Kuala Penyu			16,511
Sipitang			29,311
Tenom			49,202
Nabawan			23,890
Keningau			149,762
Tambunan			31,123
Kunak			48,571
Tongok			21,646
10. State of Sarawak (ڤڤو)	Kuching	124,450	2,271,506
	Kuching		511,600
	Bau		42,132
	Lundu		30,100
	Samarahan		47,201
	Serian		80,061
	Simunjan		40,700
	Sri Aman		62,955

Lubok Antu			23,266
Betong			51,463
Saratok			42,999
Sarikei			56,992
Meradong			28,932
Daro			16,847
Julau			31,913
Sibu			211,012
Dalat			23,402
Mukah			45,224
Kanowit			27,205
Bintulu			140,110
Tatau			22,865
Kapit			57,840
Song			19,129
Belaga			22,864
Miri			239,571
Marudi			71,412
Limbang			39,741
Lawas			32,669
Matu			13,179
Asajaya			28,540
11. Negeri Selangor (ڤڠ)	Klang	7,960	4,488,876
Gombak			553,410
Kelang			648,918
Kuala Langat			189,983

Kuala Selangor			157,288
Petaling			1,211,700
Sabak Bernam			110,713
Selangor			97,896
Ulu Langat			865,514
Ulu Selangor			142,771
12. Negeri Sembilan (ڤڤ)	Seremban	6,644	1,046,700
Jelebu			37,120
Kuala Pilah			63,176
Port Dickson			106,919
Rembau			36,809
Seremban			383,982
Tampin			87,923
Jempol			125,151
13. Negeri Terengganu (ڤڤ)	Kuala Terengganu	12,955	1,026,400
Besut			120,538
Dungun			128,582
Kemaman			136,502
Kuala Terengganu			298,149
Marang			89,165
Ulu Terengganu			82,262
Setiu			70,493
Total		329,847	24,965,400

เศรษฐกิจ มาเลเซีย มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2004 ร้อยละ 8.6 โดยมีการส่งออก ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น และในช่วงเดียวกันราคาน้ำมันในตลาดโลก ได้เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ทำให้มาเลเซีย มีรายได้จากรายจำหน่ายน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก มาเลเซีย เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ส่งน้ำมันดิบเพื่อจำหน่ายยังต่างประเทศ รายได้ของประเทศยังได้มาจากภาคอุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่ ภาคการเกษตรที่มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญหลายชนิด เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน โดยรายได้อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 14 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 44 ภาคการบริการ ร้อยละ 42

กำลังแรงงาน มีกำลังแรงงาน ในประเทศ ประมาณ 12.6 ล้านคน อยู่ในภาคขนส่งสินค้า และการท่องเที่ยว ร้อยละ 28 อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 27 อยู่ในภาคการเกษตร ป่าไม้และการประมง ร้อยละ 16 ภาคงานบริการ ร้อยละ 10 ภาครัฐบาล ร้อยละ 10 อุตสาหกรรมก่อสร้าง ร้อยละ 9

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมโรงงาน อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุก อุตสาหกรรมไม้ซุงและไม้แปรรูป อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เกษตรกรรม มี ผลผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน กล้วย ข้าว การปลูกป่า ไม้ซุง มะพร้าว ประมงทะเล

สินค้าส่งออก มี เครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ เคมีภัณฑ์ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ซุงและไม้แปรรูป สิ่งทอ ดีบุก ส่งไปจำหน่ายที่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 21 สิงคโปร์ ร้อยละ 18 ญี่ปุ่น ร้อยละ 13 ฮองกง ร้อยละ 5 เนเธอร์แลนด์ ร้อยละ 4 ไต้หวัน ร้อยละ 4 ไทย ร้อยละ 3

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรกล อุปกรณ์การขนส่ง เคมีภัณฑ์ อาหาร เชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น นำเข้ามาจาก ญี่ปุ่น ร้อยละ 21 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 17 สิงคโปร์ ร้อยละ 14 ไต้หวัน ร้อยละ 6 เกาหลีใต้ ร้อยละ 5 ไทย ร้อยละ 4

พลังงาน มาเลเซีย ได้พลังงานมาจาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 91.61 พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 8.39

หน่วยการเงิน ใช้สกุลเงิน Ringgit (MYR)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ	APEC
องค์การ	ARF
องค์การ	AsDB
องค์การ	ASEAN
องค์การ	BIS
องค์การ	C
องค์การ	CCC
องค์การ	CP
องค์การ	ESCAP
องค์การ	FAO
องค์การ	G-15
องค์การ	G-77
องค์การ	IAEA
องค์การ	IBRD
องค์การ	ICAD
องค์การ	ICFTU
องค์การ	ICRM
องค์การ	IDA
องค์การ	IDB
องค์การ	IFAD
องค์การ	IFC
องค์การ	IFRCS
องค์การ	IHO
องค์การ	ILO
องค์การ	IMF
องค์การ	IMO

องค์การ	Inmarsat
องค์การ	Intelsat
องค์การ	Interpol
องค์การ	IOC
องค์การ	ISO
องค์การ	ITU
องค์การ	MINURSO
องค์การ	MONUC
องค์การ	NAM
องค์การ	OIC
องค์การ	OPCW
องค์การ	UN
องค์การ	UNCTAD
องค์การ	UNESCO
องค์การ	UNIDO
องค์การ	UNIKOM
องค์การ	UNMEE
องค์การ	UNMIBH
องค์การ	UNMIK
องค์การ	UNTAET
องค์การ	UPU
องค์การ	WCL
องค์การ	WFTU
องค์การ	WHO
องค์การ	WIPO
องค์การ	WMO
องค์การ	WToO
องค์การ	WTrO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 1,801 กิโลเมตร (รถไฟฟ้า ระยะทาง 158 กิโลเมตร)
ทางถนน ระยะทาง 64,772 กิโลเมตร(ทางด่วนพิเศษ ระยะทาง 1,292 กิโลเมตร)
ทางน้ำ ระยะทาง 7,296 กิโลเมตร อยู่ในคาบสมุทร มาลายู ระยะทาง 3,209
กิโลเมตร อยู่ใน รัฐ Sabah ระยะทาง 1,569 กิโลเมตร อยู่ในรัฐ
Sarawak ระยะทาง 2,518 กิโลเมตร

สนามบิน มี 115 แห่ง

เมืองท่า มี เมือง Bintutu

เมือง Kota kinabalu

เมือง Kuantan

เมือง Kuching

เมือง Kudat

เมือง Labuan

เมือง Lanad Datu

เมือง Lumut

เมือง Miri

เมือง Pesir Gudang

เมือง Penang

เมือง Port Dickson

เมือง Port Kelang

เมือง Sandakan

เมือง Sibul

เมือง Tanjung

เมือง Berhala

เมือง Tanjung Kidurong

เมือง Tawau

ประเทศพม่า
(Burma / Myanmar)

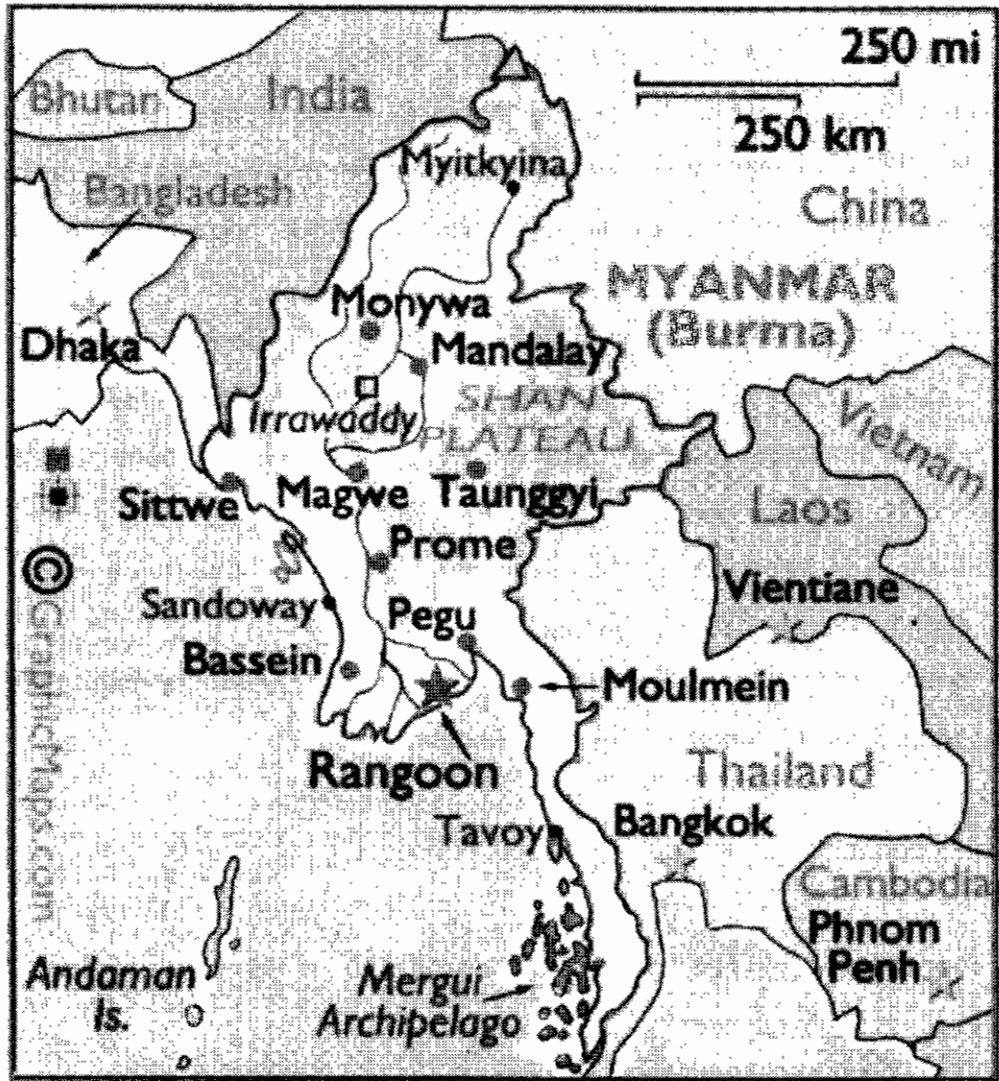
พม่า เคยอยู่ในความปกครองของอังกฤษ มาก่อน และได้รับอิสรภาพในการปกครองตนเองในปี ค.ศ. 1948 พม่ามีการปกครองโดยรัฐบาลทหารมาตลอด ในปี ค.ศ. 1990 พม่าได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในประเทศ แต่ผู้นำทางการทหารก็ชนะในการเลือกตั้ง และได้ปกครองประเทศมาจนถึงปัจจุบัน ผู้นำฝ่ายค้านคนสำคัญคือ AUNG San Suu Kyi ได้รับรางวัล โนเบล คนแรกของประเทศพม่า และปัจจุบัน ยังถูกขัดขวางจากรัฐบาลพม่า ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ที่ตั้ง พม่า ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชายฝั่งทะเลติดกับ Andaman Sea และ Bay of Bengal พม่า ตั้งอยู่ระหว่าง บังคลาเทศ และ ประเทศไทย ที่ละติจูด ที่ 22 องศาเหนือ ลองจิจูด ที่ 98 องศา ตะวันออก

พื้นที่ พม่า มีพื้นที่ ประมาณ 678,500 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับบังคลาเทศ ระยะทาง 193 กิโลเมตร ติดกับจีน ระยะทาง 2,185 กิโลเมตร ติดกับอินเดีย ระยะทาง 1,463 กิโลเมตร ติดกับลาว ระยะทาง 235 กิโลเมตร ติดกับไทย ระยะทาง 1,800 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง ประมาณ 1,930 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ทั่วไปของประเทศ พม่ามีพื้นที่ราบ และที่ราบต่ำทางตอนกลางของประเทศ และมีที่ราบริมชายฝั่งทะเลอยู่ทั่วไป ส่วนพื้นที่ด้านตะวันออกและทางเหนือของประเทศ มีพื้นที่ต่ำสลับกับพื้นที่สูงและภูเขา มีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก ร้อยละ 15 พื้นที่เหมาะแก่การปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 1 พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 1 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 49 พื้นที่ด้านอื่นๆ ร้อยละ 34 จุดต่ำสุด อยู่ที่ Andaman Sea ที่ระดับความสูง 0 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Hkakabo Razi ที่ระดับความสูง 5,881 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 10,680 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ พม่า มีอากาศร้อนชื้น แบบลมมรสุม มีฝนมาก และมีฝนตกตลอดปี ในฤดูร้อนอุณหภูมิจะสูง อากาศชื้น จะมีลมมรสุมมาเยือน ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ ระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง กันยายน ของทุกปี ส่วนทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีมรสุมมาเยือน ในเดือน ธันวาคม ถึง เมษายน ของทุกปี ทำให้มีฝนตกหนัก ส่วนในฤดูหนาว บางบริเวณอากาศเย็น ถึงหนาวจัด



แผนที่ ประเทศ BURMA (MYANMAR)

ภัยธรรมชาติ พม่า มีภัยธรรมชาติจาก แผ่นดินไหว ดินถล่ม พายุไซโคลน ที่นำ
 เอาฝนมาตกหนัก และทำให้เกิดอุทกภัยอยู่เสมอในฤดูฝน

ทรัพยากรธรรมชาติ พม่า มีทรัพยากรธรรมชาติอยู่หลายชนิด คือ น้ำมันปิโตรเลียม
 ไม้ซุง ดีบุก สังกะสี ทองแดง ทั้งตะเอน ตะกั่ว ถ่านหิน หินอ่อน หินปูน
 อัญมณี แก๊สธรรมชาติ พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ

Chin State	Haka	36,019	481,200
Kachin State	Myitkyina	89,041	1,272,000
Kayah State	Loikaw	11,733	268,004
Kayin State	Hpa – an	30,383	1,489,000
Magway Division	Magway	44,820	4,548,000
Mandalay Division	Mandalay	37,024	6,774,000
Mon State	Mawlamyine	12,297	2,502,000
Rakhine State	Sittwe	36,778	2,744,000
Sagaing Division	Sagaing	94,625	5,488,000
Shan State	Taunggyi	155,801	4,851,000
Tanintharyi Division	Dawei	43,343	1,356,000
Yangon Division	Yangon	10,171	6,262,000
Total		676,577	46,900,400

เศรษฐกิจ พม่า มีระบบเศรษฐกิจแบบผสม แต่กิจกรรมหลักๆ ยังอยู่ในภาคการ
 เกษตร ค้าขายอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และอุตสาหกรรมการขนส่ง รายได้อยู่ใน
 ภาคการเกษตร ร้อยละ 42 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 17 ภาคบริการ ร้อยละ 41

แรงงาน พม่า มีแรงงาน ประมาณ 21.7 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ
 65 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 10 ภาคการบริการ ร้อยละ 25 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 7.1

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าทางการเกษตร อุตสาหกรรมสิ่งทอ
 และเสื้อผ้า อุตสาหกรรมไม้และไม้แปรรูป อุตสาหกรรมเหมืองแร่ทองแดง อุตสาหกรรม
 เหมืองแร่ดีบุก อุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั้งตะเอน อุตสาหกรรมเหล็กกล้า

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว ข้าวโพด พืชให้น้ำมัน อ้อย ไม้เนื้อแข็ง ไม้
 แกะสลัก

พลังงาน พลังงานในประเทศ ใช้พลังงาน เชื้อเพลิง ร้อยละ 68.56 ไฟฟ้าพลังน้ำ
 ร้อยละ 31.44

สินค้าส่งออก มี เครื่องดื่ม ร้อยละ 36 อาหาร ร้อยละ 22 ไม้แปรรูป ร้อยละ

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรกล อุปกรณ์การขนส่ง อุปกรณ์การก่อสร้าง
อาหารสำเร็จรูป นำเข้ามาจาก สิงคโปร์ ร้อยละ 28 ไทย ร้อยละ 12 จีน ร้อยละ 10
ญี่ปุ่น ร้อยละ 10 เกาหลีใต้ ร้อยละ 9

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล Kyat (MMK)

องค์การความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มี

- องค์การ ARF
- องค์การ AsDB
- องค์การ ASEAN
- องค์การ CCC
- องค์การ CP
- องค์การ ESCAP
- องค์การ FAO
- องค์การ G-77
- องค์การ IAEA
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAO
- องค์การ ICRM
- องค์การ IDA
- องค์การ IFAD
- องค์การ IFC
- องค์การ IFRCs
- องค์การ ILO
- องค์การ IMF
- องค์การ IMO
- องค์การ Intelsat (nonsinatory User)
- องค์การ Interpol

องค์กร IOC
 องค์กร ITU
 องค์กร NAM
 องค์กร OPCW
 องค์กร UN
 องค์กร UNCTAD
 องค์กร UNESCO
 องค์กร UNIDO
 องค์กร UPU
 องค์กร WHO
 องค์กร WIPO
 องค์กร WMO
 องค์กร WToO
 องค์กร WTrO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 3,991 กิโลเมตร
 ทางถนน ระยะทาง 28,300 กิโลเมตร
 ทางน้ำ ระยะทาง 12,800 กิโลเมตร
 ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันดิบ ระยะทาง 1,383 กิโลเมตร
 เพื่อส่งก๊าซธรรมชาติ ระยะทาง 380 กิโลเมตร
 สนามบิน 80 แห่ง
 เมืองท่า มี เมือง Bassein
 เมือง Bhamo
 เมือง Chauk
 เมือง Mandalay
 เมือง Moulmein

เมือง Myitkyina

เมือง Rangoon

เมือง Akyab (Sittwe)

เมือง Tavoy

ประเทศฟิลิปปินส์

(Philippines)

ฟิลิปปินส์ เคยอยู่ในความปกครองของสเปน และสหรัฐอเมริกา มาก่อน จนถึงปี ค.ศ. 1898 ต่อมาได้เกิดสงครามสู้รบ ระหว่างสเปน และสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกา จึงได้เข้าครอบครองฟิลิปปินส์ จนกระทั่งถึง ปี ค.ศ. 1946 และในปีนั้นเองจึงให้ฟิลิปปินส์ มีอิสระในการปกครองตนเอง หลังจากนั้นในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นก็ได้ยกกำลังทหารเข้ายึดหมู่เกาะ ฟิลิปปินส์ แต่ญี่ปุ่นได้แพ้สงครามต่อฝ่ายพันธมิตร โดยมีสหรัฐอเมริกา เป็นผู้นำในการทำสงครามครั้งนั้น ในสมัยนั้น ฟิลิปปินส์ได้มี ประธานาธิบดี Ferdinand Marcos ที่ปกครองมาประเทศนานถึง 21 ปี และได้รับเลือกตั้งต่ออีกในปี ค.ศ. 1986 และในที่สุดก็ต้องลงจากตำแหน่ง หลังจากเกิดการคอร์รัปชันมากมายในประเทศ หลังจากนั้น ฟิลิปปินส์ ได้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดี ที่มาจากพลังประชาชนและได้ นาย Joseph ESTRADA เข้ามาปกครองประเทศ แต่ต้องมาแพ้ภัยตนเอง จากการคอร์รัปชันที่มีต่อประเทศมากมายเช่นกัน ต่อจากนั้น ได้มีการเลือกตั้งจากประชาชน และได้นาง Gloria MACAPACAL – ARROYO เข้ามาบริหารประเทศ แต่ก็เกิดความไม่สงบเรื่อยมาในประเทศ จากขบวนการผู้ก่อการร้ายในประเทศ และมีกลุ่มหัวรุนแรงทางศาสนาบางกลุ่มเข้าร่วมด้วย ฟิลิปปินส์ ถือว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีหมู่เกาะมากที่สุด อีกประเทศหนึ่งในเอเชีย โดยมีเกาะที่สำคัญ คือ

เกาะ Luzon เป็นเกาะใหญ่ที่สุด ตั้งอยู่ที่ทางตอนเหนือของกลุ่ม มีเมืองหลวง Manila ตั้งอยู่ที่ตอนกลางของเกาะ

เกาะ Mindoro

เกาะ Samar

เกาะ Leyte

เกาะ Mindanao

เกาะ Negros

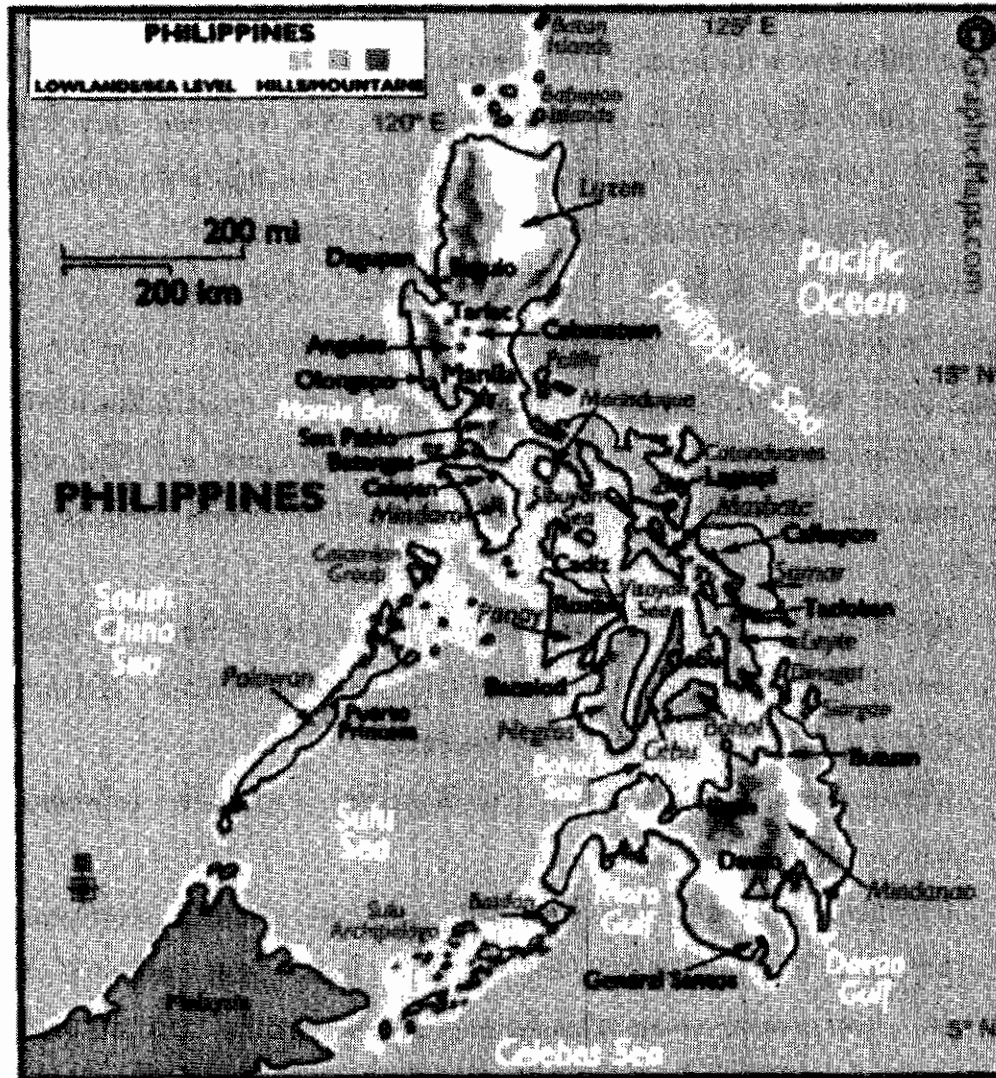
เกาะ Panay

เกาะ Guimaras

เกาะ Palawan

และเกาะเล็กเกาะน้อย อีกหลาย 1,000 เกาะ

ที่ตั้ง ฟิลิปปินส์ ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ทางตอนใต้ของทะเลจีนใต้ และทางตะวันออกเฉียงเหนือ ของเกาะบอร์เนียว ที่ละติจูด ที่ 13 องศา เหนือ ลองจิจูดที่ 122 องศา ตะวันออก



แผนที่ ประเทศ PHILIPPINES

พื้นที่ ฟิลิปปินส์ มีพื้นที่ ทั้งหมดรวมกัน ประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 36,286 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นหมู่เกาะ ที่ประกอบไปด้วยพื้นที่สูง และภูเขาสูง ที่อุดมไปด้วยป่าไม้และพันธุ์ไม้หายากชนิด ที่เขียวชะอุ่ม ตลอดปี และมีพื้นที่ราบแคบ ๆ บริเวณชายฝั่งทะเล ของแต่ละหมู่เกาะ มีพื้นที่ เหมาะแก่การเพาะปลูก ร้อยละ 19 พื้นที่เหมาะแก่ปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 12 พื้นที่ทุ่งหญ้า ร้อยละ 4 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 46 พื้นที่ด้านอื่นๆ ร้อยละ 9 จุดต่ำสุดของพื้นที่ อยู่ที่ Philippine Sea ที่ระดับที่ระดับความสูง 0 เมตร จุดสูงสุดของพื้นที่ อยู่ที่ Mount Apo อยู่ที่ ระดับความสูง 2,954 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน 15,800 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ ฟิลิปปินส์ มีลักษณะอากาศแบบ ป่าฝนเมืองร้อน มีอากาศร้อน อุดมภูมิสูง ภายในทุกหมู่เกาะ และมีอากาศแบบเขตร้อนชื้นชายฝั่งทะเล ทางตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่เกาะ จะมีพายุไต้ฝุ่นมาเยือนและนำฝนมาตกมากเสมอ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือน พฤษภาคมของทุกปี ส่วนทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของหมู่เกาะ จะมีไต้ฝุ่นมาเยือนในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ของทุกปี ในหมู่เกาะฟิลิปปินส์ จึงมีปริมาณน้ำฝนตกมากในแต่ละปี

ภัยธรรมชาติ ใน หมู่เกาะ ฟิลิปปินส์ มีภัยจากพายุไต้ฝุ่น มีอุทกภัยน้ำท่วม แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด และคลื่นยักษ์ (Tsunami) ทุกเหตุการณ์ ได้ทำความเสียหาย มาสู่ประชาชนในหมู่เกาะฟิลิปปินส์ มากในแต่ละปี

ทรัพยากรธรรมชาติ มี ไม้ซุง น้ำมันปิโตรเลียม แร่ निकел แร่โคบอลต์ แร่เงิน ทองคำ เหล็ก และทองแดง

ประชากร ฟิลิปปินส์ มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 90,819,974 คน ประชากรอายุ 0 - 14 ปี ร้อยละ 36.87 อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 59.45 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 3.68 อัตราการเพิ่ม ของประชากร ร้อยละ 2.03 อัตราการเกิด 27.37 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.04 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 67.8 ปี

เชื้อชาติ ประชากรมี เชื้อชาติ Christian Malay ร้อยละ 91.5 เชื้อชาติ Muslim Malay ร้อยละ 4 เชื้อชาติ Chinese ร้อยละ 1.5 เชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 3

ศาสนา ประชากรนับถือ ศาสนา Roman Catholic ร้อยละ 80 ศาสนา Protestant ร้อยละ 9 ศาสนา Muslim ร้อยละ 5 ศาสนา Buddhist ร้อยละ 3

ภาษา ในประเทศมีการพูด ภาษา Fillipino (Tagalog) และภาษา English เป็นภาษาราชการ และยังมี ภาษาถิ่นอีกหลายภาษาคือ Cebuano และภาษา Pangasinense อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 94.6

เมืองหลวง กรุง Manila มีประชากรประมาณ 16.8 ล้านคน

เขตการปกครอง ฟิลิปปินส์ แบ่งการปกครองออกเป็น 73 จังหวัด และอีก 61 เมืองการปกครองพิเศษ (Chartered Cities) คือ

ภูมิภาค / เขต	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Region I (Ilocos Region)		12,840	6,200,329
Ilocos Norte	Laoag	3,399	614,241
Ilocos Sur	Vigan	2,580	694,206
La Union	San Fernando	1,493	757,945
Pangasinan	Lingayen	5,368	3,833,937
Region II (Cagayan Valley)		26,828	2,633,159
Batanes	Basco	209	18,467
Cagayan	Tuguegarao City	9,003	993,580
Isabela	Ilagan	10,665	2,087,575
Nueva Vizcaya	Bayombong	3,904	366,962
Quirino	Cabarroguis	3,057	148,575

Region III (Central Luzon)		21,470	10,290,115
Aurora	Baler	3,240	193,797
Bataan	Balanga	1,373	557,659
Bulacan	Malolos	2,625	2,434,008
Nueva Ecija	Palayan	5,284	1,659,883
Pampanga	San Fernando	2,181	2,078,139
Tarlac	Tarlac	3,053	1,268,783
Zambales	Iba	3,714	727,802
Region IV – A (Calabarzon)		16,229	11,420,629
Batangas	Batabgas City	3,166	2,105,348
Cavite	Trece Martires City	1,288	2,063,161
Laguna	Santa Cruz	1,760	2,110,400
Quezon	Lucena City	8,707	1,679,030
Rizal	Pasig	1,309	2,007,218
Region IV – B (Mimaropa)		27,456	2,598,796
Marinduque	Boac	959	216,959
Occidental Mindoro	Mamburao	5,880	380,250
Oriental Mindoro	Calapan	4,365	681,818
Palawan	Puerto Princesa	14,896	755,412
Romblon	Romblon	1,356	264,357
Region V (Bicol)		17,634	5,632,689
Albay	Legazpi	2,553	1,290,907
Camarines Norte	Daet	2,112	458,840
Camarines Sur	Pili	5,267	1,751,549
Catanduanes	Virac	1,512	215,356

Masbate	Masbate	4,048	727,668
Sorsogon	Sorsogon	2,141	608,369
Region VI (Western Visayas)		20,223	7,208,733
Aklan	Kalibo	1,818	608,369
Antique	San Jose de Buenavista	2,522	451,314
Capiz	Roxas City	2,633	654,156
Guimaras	Jordan	605	161,450
Iloilo	Iloilo	4,719	2,310,400
Negros Occidental	Bacolod	7,926	2,565,723
Region VII (Central Visayas)		14,951	6,700,628
Bohol	Tagbilaran	4,117	1,337,268
Cebu	Cebu City	5,088	3,356,137
Negros	Dumaguete	5,402	1,126,061
Siquijor	Siquijor	344	81,162
Region VIII (Eastern Visayas)		21,432	3,810,191
Biliran	Naval	556	140,274
Eastern Samar	Borongan	4,340	375,822
Leyte	Tacloban City	5,713	1,592,172
Northern Samar	Catarman	3,498	500,639
Samar (Western)	Catbalogan	5,591	641,124
Southern Leyte	Maasin	1,735	360,160
Region IX (Zamboanga Peninsula)			3,051,342
Zamboanga del Norte	Zamboanga City		
Zamboanga del Sur	Dipolog	6,618	823,130
Zamboanga Sibugay	Pagadian	8,052	1,637,941
	Ipil		5701,271

Region X (Northern Mindanao)		17,125	1,493,806
Bukidnon	Malaybalay	8,294	1,248,605
Camiguin	Mambajao	230	74,232
Lanao del Norte	Tubod	3,092	758,123
Misamis Occidental	Oroquieta	1,939	486,723
Misamis Oriental	Cagayan de Oro City	3,570	1,126,123
Region XI (Davao Region)		19,671	4,676,163
Compostela Valley	Nabunturan	4,667	580,244
Davao (del Norte)	Tagum	3,463	743,811
Davao del Sur	Digos	6,378	2,105,917
Davao Oriental	Mati	5,165	446,191
Region XII (Soccsksargen)		18,847	3,248,770
(North) Cotabato	Kidapawan	6,566	958,643
Sarangani	Alabel	3,245	561,072
South Cotabato	Koronadal	3,823	1,202,550
Sultan Kudarat	Isulan	4,715	586,505
Region XIII (Caraga)		18,847	2,194,021
Agusan del Norte	Butuan City	2,590	551,503
Agusan del Sur	Prosperidad	8,966	609,294
Surigao del Norte	Surigao City	2,739	481,416
Surigao del Sur	Tandag	4,552	501,808

ARMM – Autonomous Region in Muslim Mindanao		13,010	3,003,045
Basilan		1,372	259,796
Lanao del Sur	Marawi City	3,873	800,162
Maguindanao	Shariff Aguak	5,078	831,102
Sulu	Jolo	1,600	619,668
Tawi – Tawi	Panglima Sugala	1,087	322,317
CAR – Cordillera Administrative Region		18,294	1,395,220
Abra	Babgued	3,976	209,491
Apayao	Kabugao	4,121	100,129
Benguet	La Trinidad	2,655	602,515
Ifugao	Lagawe	2,518	161,623
Kalinga	Tabuk	3,119	174,023
Mountain Province	Bontoc	2,097	142,439
NCR – National Capital Region (Metro Manila)		636	13,906,048
Total		300,000	90,819,974

เศรษฐกิจ ในปี ค.ศ. 1998 ฟิลิปปินส์ ได้รวมการผลิตด้านการเกษตร เพื่อแปรรูป เป็นผลผลิตทางการอุตสาหกรรม โดยมีอุตสาหกรรมขนาดย่อมหลายประเภทเกิดขึ้นในประเทศ และเน้นรายได้จากงานบริการให้มากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ประชาชนในประเทศก็ยังคงมีความยากจน ในช่วงนั้นเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในระดับ ร้อยละ - 0.5 และเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ในปี ค.ศ. 1998 และยังเพิ่มขึ้น อีกร้อยละ 3.6 ในปี ค.ศ. 2001 รายได้ของ ประเทศมาจาก ภาคการเกษตร ร้อยละ 20 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 32 ภาคการบริการ ร้อยละ 48

องค์การ FAO
องค์การ G - 24
องค์การ G - 77
องค์การ IAEA
องค์การ IBRD
องค์การ ICAD
องค์การ ICC
องค์การ ICFTU
องค์การ ICRM
องค์การ IDA
องค์การ IFAD
องค์การ IFC
องค์การ IFRCs
องค์การ IHO
องค์การ ILO
องค์การ IMF
องค์การ IMO
องค์การ Inmarsat
องค์การ Intelsat
องค์การ Intelpol
องค์การ IOC
องค์การ IOM
องค์การ ISO
องค์การ ITU
องค์การ NAM
องค์การ OAS (observer)
องค์การ OPCW

องค์การ UN
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNESCO
องค์การ UNHCR
องค์การ UNIDO
องค์การ UNMIK
องค์การ UNTAET
องค์การ UNU
องค์การ UPU
องค์การ WCL
องค์การ WFTU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WTO
องค์การ WTO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 492 กิโลเมตร
ทางถนน ระยะทาง 199,980 กิโลเมตร
ทางน้ำ ระยะทาง 3,219 กิโลเมตร
ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมัน ระยะทาง 377 กิโลเมตร
สนามบิน มี 288 แห่ง
เรือขนส่งสินค้า 459 ลำ
เมืองท่า มี เมือง Batangas
เมือง Cagayan de Oro
เมือง Cebu

เมือง Davao
เมือง Guimaras Island
เมือง Iligan
เมือง Iloilo
เมือง Jolo
เมือง Legaspi
เมือง Manila
เมือง Masao
เมือง Puerto Princesa
เมือง San Fernando
เมือง Subic Bay
เมือง Zamboanga

ประเทศ สิงคโปร์

(Singapore)

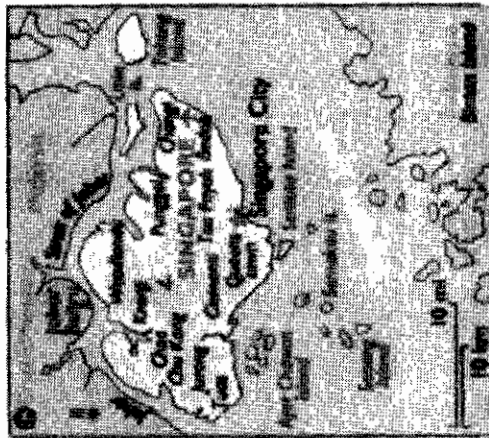
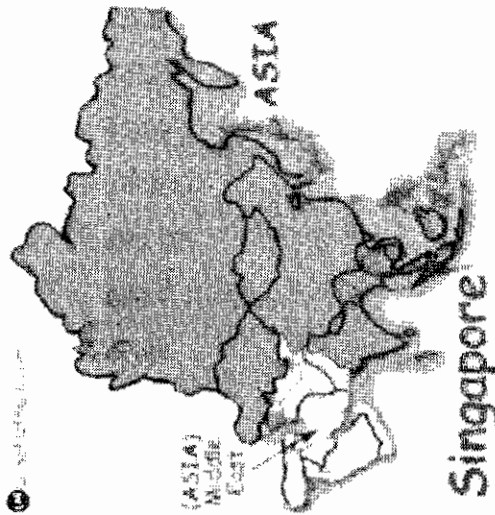
สิงคโปร์ เคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1819 เรื่อยมา จนถึง สงครามโลก ครั้งที่ 2 เมื่อญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นบกในบริเวณคาบสมุทรมาลายู ในช่วงนี้สิงคโปร์ ได้ถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของมาเลเซีย ในปี ค.ศ. 1963 และต่อมาอีก 2 ปี คือในปี ค.ศ. 1965 สิงคโปร์ จึงได้รับอิสรภาพในการปกครองตนเอง สิงคโปร์ เป็นประเทศที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก แต่สิงคโปร์มีอำนาจทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งมาก ประเทศหนึ่งของโลก และเป็นประเทศ ที่เป็นเมืองท่า ที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย มีธุรกิจในประเทศที่แข็งแกร่ง เป็นศูนย์กลางด้านการเงินและการธนาคาร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการกลั่นน้ำมัน และกำหนดราคาน้ำมัน ของภูมิภาคเอเชีย หลาย ๆ ประเทศที่มีการซื้อขายราคาน้ำมัน ต้องอิงราคาน้ำมันที่สิงคโปร์ สิงคโปร์ ยังเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการต่อเรือของภูมิภาคเอเชีย และยังเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคหนึ่งของโลกที่สำคัญ และของทวีปเอเชีย นอกจากนี้รายได้ต่อหัวของ ประชากร ต่อปี ของสิงคโปร์ ยังอยู่ในอันดับต้น ๆ ของโลก

ที่ตั้ง สิงคโปร์ ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ได้สุดของคาบสมุทรมาลายู อยู่ระหว่าง มาเลเซีย และ อินโดนีเซีย ที่ละติจูด ที่ 122 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 103 องศา ตะวันออก

พื้นที่ สิงคโปร์ มีพื้นที่ ประมาณ 647.5 ตารางกิโลเมตร มีเกาะสิงคโปร์ เป็น เกาะใหญ่ และมีเกาะเล็ก เกาะน้อยอีก 58 เกาะ มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 193 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ทั่ว ๆ ไปเป็นที่ราบต่ำ รอบ ๆ ชายฝั่งทะเล มีที่ราบสูงอยู่ ทางตอนกลางของประเทศ มีพื้นที่เพาะปลูกได้ ร้อยละ 2 พื้นที่ปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 6 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 5 พื้นที่ด้านอื่น รวมทั้งที่อยู่อาศัย และสิ่งก่อสร้าง ประมาณ ร้อย ละ 87 จุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ Singapore Strait ที่ระดับความสูง -0 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Bukit Timah ที่ระดับความสูง 166 เมตร (531 ฟุต)

ลักษณะอากาศ โดยทั่ว ๆ ไป จะมีอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิสูง มีฝนตกชุกตลอด ปี เนื่องจากประเทศอยู่ในทางผ่านของร่องมรสุม จึงทำให้มีฝนตกตลอดปี และในบางเดือน มีพายุไต้ฝุ่นมาเยือนหมู่เกาะ ทำให้เกิดฝนหนักมากขึ้น



World Capital City - Significant Regional City
Singapore Area/Region/Zone 4. Major Port

แผนที่ ประเทศ SINGAPORE

ทรัพยากรธรรมชาติ มี ประมงทะเล และภูมิประเทศ ที่เหมาะต่อการสร้างท่าเรือ
น้ำลึก

ประชากร สิงคโปร์ มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 4,709,950 คน มี
โครงสร้าง อายุของประชากร อายุ 0 - 14 ร้อยละ 17.89 อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 75.16
อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 6.95 อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 3.5 ต่อปี อัตรา
การเกิดของประชากร 12.8 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 4.14 คน ต่อ
ประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ย ของประชากร 80.17 ปี

เชื้อชาติ ประชากร มี เชื้อชาติ จีน ร้อยละ 76.7 เชื้อชาติ มาเลย์ ร้อยละ 14
เชื้อชาติ อินเดีย ร้อยละ 7 เชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 1.4

ศาสนา ชาวสิงคโปร์ นับถือศาสนา Buddhist ศาสนา Christian ศาสนา
Confucians ศาสนา Muslim ศาสนา Taoists

เมืองหลวง เมือง Singapore city

เขตการปกครอง สิงคโปร์ แบ่งการปกครองออกเป็น 5 ภูมิภาค คือ

ภูมิภาค	ประชากร ปี 2004
1. Central Region	
Bishan	91,746
Bukit Merah	159,299
Bukit Timah	66,361
Downtown Core	4,624
Geylang	118,565
Kallang	92,099
Marina East	7,600
Marina South	4,670
Marina Parade	46,306
Museum	11,400
Newton	6,147
Novena	42,823

Orchard	8,040
Outram	22,228
Queenstown	97,684
River Valley	9,403
Rochor	17,994
Singapore River	5,460
Southern Islands	7,654
Straits View	4,630
Tanglin	13,769
Toa Payoh	121,004

2. East Region

Bedok	297,400
Changi	1,085
Changi Bay	2,011
North - Eastern Islands	4,010
Pasir Ris	146,245
Paya Lebar	3,670
Tampines	252,448

3. North East Region

Ang Mo Kio	211,070
Hougang	203,402
Punggol	7,650
Seletar	4,107
Sengkang	64,870
Serangoon	124,600

4. North Region

Lim Chu Kang	6,460
Mandai	4,890
Sembawang	34,918
Simpang	4,610
Sungei Kadut	7,100
Woodlands	196,805
Yishun	179,999

5. West Region

Boon Lay	7,070
Bukit Batok	128,901
Bukit Panjang	99,045
Choa Chu Kang	137,760
Clementi	94,864
Jurong East	90,100
Jurong West	234,838
Pioneer	4,500
Tengah	3,210
Tuas	6,117
Western Islands	2,761
Central Water Catchment	4,450
West Water Catchment	2,940
Total	4,709,950

Source : Statistics Singapore. 2004

เศรษฐกิจ สิงคโปร์ ถึงแม้จะเป็นประเทศที่ขาดทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญ แต่ก็ยังเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ประเทศหนึ่งเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้านกลไกทางการตลาดก็เข้มแข็ง มีรายได้ต่อหัวของประชากรสูงมาก มีการส่งออกของสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศแต่ละปีสูงมาก ที่สำคัญ มีอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเคมี นอกจากนี้ยังมี อุตสาหกรรมการเงิน การธนาคาร และการประกันภัย กลไกทางด้านการกำหนดราคาน้ำมันในภูมิภาคเอเชีย รายได้ของประเทศมาจาก ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 30 จากภาคบริการ ร้อยละ 70

กำลังแรงงาน มีแรงงานในประเทศ ประมาณ 2.3 ล้านคน แรงงานอยู่ในภาคธุรกิจ การเงิน การบริการ ร้อยละ 35 อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 21 ภาคการก่อสร้าง ร้อยละ 13 ภาคการคมนาคมขนส่ง ร้อยละ 9 อัตราการว่างงานทั้งประเทศ ร้อยละ 3

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมการเงินการธนาคาร อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมคลังสินค้า อุตสาหกรรมการศูนย์แสดง สินค้าและเทคโนโลยี

เกษตรกรรม เป็นศูนย์รวมจำหน่าย ขางพารา เนื้อมะพร้าวแห้ง ผลไม้ เครื่องดื่ม ผักต่างๆ สัตว์ปีก ไข่ ปลา ศูนย์รวมอาหารทางทะเล

พลังงาน พลังงาน ในประเทศได้จาก พลังงาน เชื้อเพลิง ร้อยละ 100

สินค้าส่งออก มี เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เชื้อเพลิง ส่งไปจำหน่ายที่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 19 มาเลเซีย ร้อยละ 17 ฮองกง ร้อยละ 8 ญี่ปุ่น ร้อยละ 7 ไต้หวัน ร้อยละ 5 ไทย ร้อยละ 4 อังกฤษ ร้อยละ 4 เนเธอร์แลนด์ ร้อยละ 3.8 จีน ร้อยละ 3 เกาหลีใต้ ร้อยละ 3 เยอรมัน ร้อยละ 3

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ อาหาร นำเข้ามาจาก สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 17 ญี่ปุ่น ร้อยละ 17 มาเลเซีย ร้อยละ 16 ไทย ร้อยละ 5 จีน ร้อยละ 5 ไต้หวัน ร้อยละ 4 เยอรมัน ร้อยละ 4

หน่วยเงินตรา ใช้สกุลเงิน Singapore dollar (SGD)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ	APEC
องค์การ	ARF
องค์การ	AsDB
องค์การ	ASEAN
องค์การ	Australia Group (observer)
องค์การ	BIS
องค์การ	C
องค์การ	CCC
องค์การ	CP
องค์การ	ESCAD
องค์การ	G - 77
องค์การ	IAEA
องค์การ	IBRD
องค์การ	ICAO
องค์การ	ICC
องค์การ	ICFTU
องค์การ	ICRM
องค์การ	IFC
องค์การ	IFRCS
องค์การ	IHO
องค์การ	ILO
องค์การ	IMF
องค์การ	IMO
องค์การ	Inmarsat
องค์การ	Intelsat
องค์การ	Interpol

องค์การ IOC
องค์การ ISO
องค์การ ITU
องค์การ NAM
องค์การ OPCW
องค์การ PCA
องค์การ UN
องค์การ UN Security Council (temporary)
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNIKOM
องค์การ UNMEE
องค์การ UNTAET
องค์การ UPU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WTO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 39.6 กิโลเมตร (ทั้งหมดเป็นรถไฟฟ้่า)
ทางถนน ระยะทาง 3,150 กิโลเมตร (เป็นทางด่วนพิเศษ ระยะทาง 150
กิโลเมตร)
ทางน้ำ มีเรือขนส่งสินค้า 885 ลำ
สนามบิน มี 9 แห่ง

ประเทศไทย
(Thailand)

ประเทศไทย เป็นประเทศที่ปกครองโดยระบอบกษัตริย์ มาตั้งแต่กลาง ศ.14 เป็นที่รู้จักกันในต่างประเทศว่า “เมืองสยาม” (Siam) ไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งในเอเชีย ที่ไม่เคยถูกปกครองโดยชาวยุโรป หรือแม้แต่ในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 ที่ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกที่ไทย ญี่ปุ่นก็ไม่ได้ยึดครองประเทศไทยเป็นเมืองขึ้นแต่อย่างใด จนญี่ปุ่นต้องแพ้สงครามโลกในเวลาต่อมา

ที่ตั้ง ไทย ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชายแดนของประเทศด้านตะวันตกติดกับ ทะเล Andaman และประเทศพม่า และมีชายแดนติดกับ Gulf of Thailand ทางด้านใต้ และด้านตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ ไทย ตั้งอยู่ที่ ละติจูด ที่ 15 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 100 องศาตะวันออก

พื้นที่ ไทย มีพื้นที่ประมาณ 514,000 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับพม่า ระยะทาง 1,800 กิโลเมตร ติดกับกัมพูชา ระยะทาง 803 กิโลเมตร ติดกับลาว ระยะทาง 1,754 กิโลเมตร ติดกับมาเลเซีย ระยะทาง 506 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 3,219 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ ทางตอนกลางของประเทศเป็นที่ราบที่กว้างใหญ่ เหมาะแก่การเกษตรกรรม โดยเฉพาะการปลูกข้าว ทางด้านตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสลับกับที่ราบสูง และภูเขา เป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของประเทศเช่นกัน ทางตอนเหนือและทางตอนใต้ของประเทศ เป็นที่ราบสลับกับภูเขาสูง เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ไทยมีพื้นที่ในการเกษตรได้ ร้อยละ 34 พื้นที่ปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 6 พื้นที่ทุ่งหญ้า ร้อยละ 2 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 26 พื้นที่ด้านอื่น ๆ ร้อยละ 32 จุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ Gulf of Thailand ที่ระดับความสูง 0 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Doi Inthanon ที่ระดับความสูง 2,576 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน 44,000 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ มีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น เกือบทั่วประเทศ มีฝนตกหนักในบางฤดูในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ และบางพื้นที่มีปริมาณฝนตกหนักตลอดทั้งปี ด้านตะวันตกมีอากาศอบอุ่น และมีฝนตกชุก ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึงเดือน กันยายน ของทุกปี ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ มีลักษณะอากาศหนาว ถึงหนาวจัดในแต่ละปี



แผนที่ ประเทศไทย THAILAND

และบางเดือนมีปริมาณฝนตกหนักมาก ทำให้เกิดอุทกภัยอยู่เสมอ ทางตอนใต้ของประเทศ
 อากาศร้อนชื้น มีความชื้นสูงมาก มีปริมาณฝนตกชุกตลอดปี ในบางช่วงเกิดอุทกภัยแก่พื้นที่ นำ
 ความเสียหายมาสู่เศรษฐกิจของประเทศ ในปริมาณมากเช่นกัน

ทรัพยากรธรรมชาติ มี ดินบุก ยางพารา ก๊าซธรรมชาติ ทั้งสเดน ไม้จุง ตะกั่ว
 ยิปซัม ดิกไนต์ ฟลูออไรด์ มีพื้นที่เหมาะต่อการเกษตรกรรม

ประชากร ไทย มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 64,797,751 ล้านคน มีโครง
 สร้างอายุประชากร อายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 23.46 อายุ 14 – 64 ร้อยละ 69.95 อายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.62
 อัตราการเพิ่มของประชากร 0.91 ต่อปี อัตราการเกิดของประชากร 16.63
 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 7.54 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ย
 ของประชากร 68.86 ปี

เชื้อชาติ มี เชื้อชาติ ไทย ร้อยละ 75 เชื้อชาติ จีน ร้อยละ 14 เชื้อชาติอื่น ๆ ร้อย
 ละ 11

ศาสนา ประชากรนับถือ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 95 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.8
 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.5 ศาสนาฮินดู ร้อยละ 0.01 ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.06

ภาษา ใช้ ภาษา ไทย (Thai) เป็นภาษาราชการ และยังมีการใช้ ภาษา อังกฤษ เพื่อ
 การธุรกิจ อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 94.8

เมืองหลวง กรุงเทพมหานคร (Bangkok)

เขตการปกครอง ไทยแบ่งการปกครองออกเป็น 76 จังหวัด คือ (สถิติ ปีพ.ศ. 2547)

จังหวัด	ประชากร ปี พ.ศ. 2547
1. จังหวัด กรุงเทพมหานคร	ประชากร 6,982,159 คน
2. จังหวัด กระบี่	ประชากร 377,954 คน
3. จังหวัด กาญจนบุรี	ประชากร 801,836 คน
4. จังหวัด กาศสินธุ์	ประชากร 990,212 คน
5. จังหวัด กำแพงเพชร	ประชากร 768,130 คน
6. จังหวัด ขอนแก่น	ประชากร 1,767,643 คน

7.	จังหวัด จันทบุรี	ประชากร	506,011	คน
8.	จังหวัด ฉะเชิงเทรา	ประชากร	649,758	คน
9.	จังหวัด ชลบุรี	ประชากร	1,129,886	คน
10.	จังหวัด ชัยนาท	ประชากร	350,547	คน
11.	จังหวัด ชัยภูมิ	ประชากร	1,136,508	คน
12.	จังหวัด ชุมพร	ประชากร	473,818	คน
13.	จังหวัด เชียงราย	ประชากร	1,274,214	คน
14.	จังหวัด เชียงใหม่	ประชากร	1,595,855	คน
15.	จังหวัด ครัง	ประชากร	603,072	คน
16.	จังหวัด ตรวค	ประชากร	225,295	คน
17.	จังหวัด ตาก	ประชากร	507,371	คน
18.	จังหวัด นครนายก	ประชากร	251,064	คน
19.	จังหวัด นครปฐม	ประชากร	801,956	คน
20.	จังหวัด นครพนม	ประชากร	721,540	คน
21.	จังหวัด นครราชสีมา	ประชากร	2,581,244	คน
22.	จังหวัด นครศรีธรรมราช	ประชากร	1,533,894	คน
23.	จังหวัด นครสวรรค์	ประชากร	1,130,841	คน
24.	จังหวัด นนทบุรี	ประชากร	905,197	คน
25.	จังหวัด นราธิวาส	ประชากร	699,951	คน
26.	จังหวัด น่าน	ประชากร	487,742	คน
27.	จังหวัด บุรีรัมย์	ประชากร	1,545,779	คน
28.	จังหวัด ปทุมธานี	ประชากร	708,909	คน
29.	จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	ประชากร	488,477	คน
30.	จังหวัด ปราจีนบุรี	ประชากร	452,822	คน
31.	จังหวัด ปัตตานี	ประชากร	627,955	คน
32.	จังหวัด พระนครศรีอยุธยา	ประชากร	748,243	คน
33.	จังหวัด พะเยา	ประชากร	508,554	คน
34.	จังหวัด พังงา	ประชากร	239,401	คน

35.	จังหวัด พัทลุง	ประชากร	504,454	คน
36.	จังหวัด พิจิตร	ประชากร	591,953	คน
37.	จังหวัด พิษณุโลก	ประชากร	867,685	คน
38.	จังหวัด เพชรบุรี	ประชากร	461,339	คน
39.	จังหวัด เพชรบูรณ์	ประชากร	1,040,786	คน
40.	จังหวัด แพร่	ประชากร	485,121	คน
41.	จังหวัด ภูเก็ต	ประชากร	270,438	คน
42.	จังหวัด มหาสารคาม	ประชากร	942,909	คน
43.	จังหวัด มุกดาหาร	ประชากร	338,276	คน
44.	จังหวัด แม่ฮ่องสอน	ประชากร	240,014	คน
45.	จังหวัด ยโสธร	ประชากร	553,864	คน
46.	จังหวัด ยะลา	ประชากร	459,659	คน
47.	จังหวัด ร้อยเอ็ด	ประชากร	1,322,864	คน
48.	จังหวัด ระนอง	ประชากร	163,160	คน
49.	จังหวัด ระยอง	ประชากร	546,570	คน
50.	จังหวัด ราชบุรี	ประชากร	830,275	คน
51.	จังหวัด ลพบุรี	ประชากร	767,985	คน
52.	จังหวัด ลำปาง	ประชากร	800,775	คน
53.	จังหวัด ลำพูน	ประชากร	407,202	คน
54.	จังหวัด เลย	ประชากร	635,587	คน
55.	จังหวัด ศรีสะเกษ	ประชากร	1,458,969	คน
56.	จังหวัด สกลนคร	ประชากร	1,107,752	คน
57.	จังหวัด สงขลา	ประชากร	1,271,067	คน
58.	จังหวัด สตูล	ประชากร	270,802	คน
59.	จังหวัด สมุทรปราการ	ประชากร	1,027,719	คน
60.	จังหวัด สมุทรสงคราม	ประชากร	205,135	คน
61.	จังหวัด สมุทรสาคร	ประชากร	442,914	คน
62.	จังหวัด สระแก้ว	ประชากร	539,107	คน

63. จังหวัด สระบุรี	ประชากร	621,994	คน
64. จังหวัด สิงห์บุรี	ประชากร	223,352	คน
65. จังหวัด สุโขทัย	ประชากร	625,099	คน
66. จังหวัด สุพรรณบุรี	ประชากร	863,304	คน
67. จังหวัด สุราษฎร์ธานี	ประชากร	920,283	คน
68. จังหวัด สุรินทร์	ประชากร	1,399,377	คน
69. จังหวัด หนองคาย	ประชากร	909,543	คน
70. จังหวัด หนองบัวลำภู	ประชากร	498,513	คน
71. จังหวัด อ่างทอง	ประชากร	290,423	คน
72. จังหวัด อำนาจเจริญ	ประชากร	370,360	คน
73. จังหวัด อุตรดิตถ์	ประชากร	1,545,471	คน
74. จังหวัด อุตรดิตถ์	ประชากร	484,984	คน
75. จังหวัด อุทัยธานี	ประชากร	336,176	คน
76. จังหวัด อุบลราชธานี	ประชากร	1,799,974	คน

เศรษฐกิจ ไทย เป็นอีกประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชีย ที่มีการเติบโตของเศรษฐกิจสูงมาก มีการลงทุนในประเทศสูง ทั้งจากผู้ลงทุนในประเทศและจากต่างประเทศ และมีสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศมากมายหลายชนิด ทั้งสินค้าภาคการเกษตร และสินค้าภาคอุตสาหกรรม มีปริมาณการส่งออกสูงขึ้นทุกปี รายได้ของประเทศมาจากภาคการเกษตร ร้อยละ 13 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 40 ภาคการบริการ ร้อยละ 47

แรงงาน ไทย มีแรงงานในประเทศ 38.6 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 54 อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 15 ภาคการบริการ ร้อยละ 31 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.7

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมทางการเกษตร อุตสาหกรรมผักและผลไม้ อุตสาหกรรมโรงงานยาสูบ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมสินค้าโรงงาน อุตสาหกรรมพลอยและอัญมณี อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั้งสแตน (อันดับ 2 ของโลก) อุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุก (อันดับ 3 ของโลก) อุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมการผลิตรถจักรยานยนต์ อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิง อุตสาหกรรมเคมีและปิโตรเคมี อุตสาหกรรมสินค้าข้าว (อันดับ 1 ของโลก)

เกษตรกรรม มีผลผลิต ข้าว (ส่งออก อันดับ 1 ของโลก) มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพด อ้อย มะพร้าว ถั่วเหลือง ผัก ผลไม้ สัตว์ปีก กุ้ง ประมงน้ำจืดและ ประมงทะเล

พลังงาน พลังงานในประเทศได้จาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 91.17 พลังงานน้ำ ร้อยละ 3.81 ได้จากพลังงานด้านอื่นๆ ร้อยละ 5.02

สินค้าส่งออก มี คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เครื่องประดับ สิ่งทอ ข้าว กุ้ง ไม้ ผลไม้ ข้าวโพด เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักรทางการเกษตร ส่งไปยังประเทศ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 22 ญี่ปุ่น ร้อยละ 14 สิงคโปร์ ร้อยละ 9 ฮองกง ร้อยละ 5 เนเธอร์แลนด์ ร้อยละ 4 มาเลเซีย ร้อยละ 4 อังกฤษ ร้อยละ 4

สินค้านำเข้า มี เครื่องใช้สำนักงาน วัสดุก่อสร้าง อาหารเพื่อการบริโภค น้ำมันเชื้อเพลิง กระแสไฟฟ้า (จากประเทศลาว) ยานพาหนะ มาจากประเทศญี่ปุ่น ร้อยละ 26 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 14 สิงคโปร์ ร้อยละ 6 จีน ร้อยละ 5 มาเลเซีย ร้อยละ 5 ไต้หวัน ร้อยละ 5 หน่วยการเงิน ใช้สกุลเงิน Baht (THB)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ APEC
- องค์การ ARF
- องค์การ AsDB
- องค์การ ASEAN
- องค์การ BIS
- องค์การ CCC
- องค์การ CP
- องค์การ ESCAP
- องค์การ FAO
- องค์การ G-77
- องค์การ IAEA
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAO

องค์การ	ICC
องค์การ	ICFTU
องค์การ	ICRM
องค์การ	IDA
องค์การ	IFAD
องค์การ	IFC
องค์การ	IFRER
องค์การ	IHO
องค์การ	ILO
องค์การ	IMO
องค์การ	Inmarsat
องค์การ	Intelsat
องค์การ	Interpol
องค์การ	IOC
องค์การ	IOM
องค์การ	ISO
องค์การ	ITU
องค์การ	NAM
องค์การ	OAS (observer)
องค์การ	OIC (observer)
องค์การ	OPCW
องค์การ	OSCE (partner)
องค์การ	PCA
องค์การ	UN
องค์การ	UNTAD
องค์การ	UNESCO
องค์การ	UNHCR
องค์การ	UNIDO

องค์การ UNIKOM
องค์การ UNITAR
องค์การ UNMIBH
องค์การ UNTAET
องค์การ UNU
องค์การ UPU
องค์การ WFTU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WToO
องค์การ WTrO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 3,990 กิโลเมตร (รถไฟฟ้า ระยะทาง 60 กิโลเมตร
รถใต้ดิน ระยะทาง 50 กิโลเมตร)

ทางถนน ระยะทาง 64,900 กิโลเมตร (ทางด่วนพิเศษ ระยะทาง 600 กิโลเมตร)

ทางน้ำ ระยะทาง 4,100 กิโลเมตร

ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมัน 140 กิโลเมตร

เพื่อส่งก๊าซธรรมชาติ 450 กิโลเมตร

สนามบิน มี 114 แห่ง เป็นสนามบินนานาชาติ 6 แห่ง

เรือส่งสินค้า มี 303 ลำ

เมืองท่า มี Bangkok

Laem Chabang

Pattani

Phuket

Sattahip

Siracha

Songkhla

Samutprakan

Samutsakron

ประเทศเวียดนาม

(Vietnam)

เวียดนาม เคยอยู่ในความปกครองของฝรั่งเศส มาจนถึงปี ค.ศ. 1884 ต่อมาในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 เวียดนาม มีอิทธิพลในการปกครองตนเอง แต่ก็อยู่ภายใต้ความดูแลของฝรั่งเศสเรื่อยมา จนกระทั่งปี ค.ศ. 1954 เวียดนาม ทางตอนเหนือ ได้ถูกกองกำลังที่นิยมใน ระบอบ Communist ภายใต้การนำของ HO CHI MINH ได้เข้ามายึดครอง ส่วนทางตอนใต้ ยังอยู่ในความดูแลของกองกำลังทหารสหรัฐอเมริกา กองกำลังทหารของสหรัฐอเมริกา และกองกำลังของฝ่าย Communist ได้สู้รบกันมาจนถึงปี ค.ศ. 1973 สงครามก็ยุติลง และอีก 2 ปี ต่อมาเวียดนามเหนือ ได้ใช้กำลังกองทหารเข้ายึดครองเวียดนามใต้ และทั้งประเทศก็ตกอยู่ภายใต้การยึดครองของ พรรค Communist แต่เศรษฐกิจของประเทศก็ยังคงดำเนินไปได้อย่างลำบาก จนกระทั่งปัจจุบัน ระบบเศรษฐกิจของประเทศได้ปรับรูปแบบใหม่ เข้าสู่การค้าแบบเสรีมากขึ้น และใน ปัจจุบัน เวียดนาม ได้กลายเป็นประเทศผู้ส่งสินค้าออกที่สำคัญอีกประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะสินค้า ข้าว นับวันจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดโลกมากยิ่งขึ้น

ที่ตั้ง เวียดนาม ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชายฝั่งติดกับ Gulf of Thailand ติดกับ Gulf of Tonkin ติดกับ South China Sea อยู่ระหว่าง ลาว จีน และ กัมพูชา ที่ละติจูด ที่ 16 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 106 องศา ตะวันออก

พื้นที่ เวียดนาม มีพื้นที่ ประมาณ 329,560 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับ กัมพูชา ระยะทาง 1,228 กิโลเมตร ติดกับจีน ระยะทาง 1,281 กิโลเมตร ติดกับลาว ระยะทาง 2,130 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง ประมาณ 3,444 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ของเวียดนาม เป็นที่ราบลุ่มปากแม่น้ำ และมีที่ราบคาบชายฝั่งทะเล ทั้งทางตอนเหนือและทางตอนใต้ของประเทศ ส่วนตอนกลางของประเทศเป็นที่สูงและภูเขา โดยเฉพาะภูเขาสูงจะอยู่ทางตอนเหนือสุด และต่อเนื่องเข้าไปทางตะวันตกของประเทศ มีพื้นที่ราบที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก ร้อยละ 17 พื้นที่เหมาะต่อการปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 4 พื้นที่เหมาะต่อการเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 1 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 30 พื้นที่ด้านอื่น ๆ ร้อยละ 48 จุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ South China sea ที่ระดับ 0 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Ngoc Linh ที่ระดับความสูง 3,143 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 18,600 ตารางกิโลเมตร



แผนที่ ประเทศ VIETNAM

ลักษณะอากาศ ทางตอนใต้ของประเทศ จะมีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น ส่วนทางตอนเหนือของประเทศมีลักษณะอากาศแบบมรสุม ในช่วงนี้จะมีอากาศที่ร้อนมากและมีฝนตกหนัก ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี และมีอากาศอบอุ่นถึงแห้งบ้าง ระหว่างเดือน ตุลาคม ถึง เดือนมีนาคม ของทุกปี

ภัยธรรมชาติ เวียดนาม มีพายุไต้ฝุ่นมาเยือนเสมอ ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึง เดือนมกราคม ของทุกปี และนำอุทกภัยมาเยือนในหลายพื้นที่ของประเทศ และทำให้เกิดความเสียหายมากมายในทุกปี นอกจากนี้ยังมีดินถล่มในหลายบริเวณของประเทศ

ประชากร เวียดนาม มีประชากรในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 88,624,716 คน มีโครงสร้างอายุของประชากร อายุ 0-14 ปี ร้อยละ 32.13 อายุ 15-64 ร้อยละ 62.44 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 5.43 อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 1.45 คนต่อปี อัตราการเกิด 21.23 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.22 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 69.66 ปี

เชื้อชาติ ประชากร เวียดนาม มีเชื้อชาติ Vietnamese ร้อยละ 90 นอกจากนี้ยังมีเชื้อชาติ China เชื้อชาติ Hmong เชื้อชาติ Thai เชื้อชาติ Khmer เชื้อชาติ Cham

ศาสนา ชาวเวียดนาม นับถือ ศาสนา Buddhist ศาสนา Hoa Hoa ศาสนา Cao Dai ศาสนา Christian ศาสนา Muslim และยังมีเชื่อในแบบเก่าอีกหลายชุมชน

ภาษา ประชากร ชาวเวียดนาม ใช้ ภาษา Vietnamese เป็นภาษาราชการ และยังมี การใช้ภาษา English ภาษา French ภาษา Chaineese ภาษา Khmer อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 93.7

เมืองหลวง กรุง Hanoi

เขตการปกครอง เวียดนาม แบ่งการปกครองออกเป็น 58 จังหวัด คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
North East		67,005	13,080,100
Bac Giang	Bac Giang	3,817	2,010,400
Bac Kan	Bac Kan	4,795	283,000
Bac Ninh	Bac Ninh	799	957,700
Cao Bang	Cao Bang	6,383	501,800
Ha Giang	Ha Giang	7,831	625,700
Lang Son	Lang Son	8,187	715,300
Lao Cai	Lao Cai	8,050	616,500
Phu Tho	Viet Tri	3,465	1,588,400
Quang Ninh	Hong Gai	5,938	1,029,900
Thai Nguyen	Thai Nguyen	3,769	1,061,700
Tuyen Quang	Tuyen Quang	5,801	692,500
Vinh Phuc	Vinh Yen	1,362	1,315,700
Yen Bai	Yen Bai	6,808	699,900
North West		39,955	2,522,600
Hoa Binh	Hoa Binh	4,612	774,100
Lai Chau	Lai Chau	17,133	616,300
Son La	Son La	14,210	922,200
Red River Delta		12,517	18,169,900
Ha Nam	Phu Ly	823	800,400
Ha Noi	Hanoi	921	3,261,700
Ha Tay	Ha Dong	2,148	2,832,000

Hai Duong	Hai Duong	1,661	1,670,800
Hai Phong	Haiphong	1,503	1,711,100
Hung Yen	Hung Yen	895	1,091,000
Nam Dinh	Nam Dinh	1,669	2,516,400
Ninh Binh	Ninh Binh	1,388	891,800
Thai Binh	Thai Binh	1,509	2,214,700
North Central Coast		51,174	14,760,400
Ha Tinh	Ha Tinh	6,054	1,284,900
Nghe An	Vinh	16,371	3,513,800
Quang Binh	Dong Hoi	7,984	812,600
Quang Tri	Dong Ha	4,588	588,600
Thanh Hoa	Thanh Hoa	11,168	4,800,600
Thua Thien - Hue	Hue	5,009	1,078,900
South Central Coast		33,773	8,643,700
Binh Dinh	Qui Nhon	6,076	1,892,300
Da Nang	Da Nang City	942	715,000
Khanh Hoa	Nha Trang	5,257	1,066,300
Phu Yen	Tuy Hoa	5,278	1,607,600
Quang Nam	Hoi An	11,043	1,402,700
Quang Ngai	Quang Ngai	5,177	1,206,400
Central Highlands		45,946	3,5780,100
Dak Lak	Buon Ma Thuot	19,800	2,340,400
Gia Lai	Plei Ku	16,212	1,048,000
Kon Tum	Kon Tum	9,934	330,700

North - East South		42,572	15,831,500
Ba Ria - Vung Tau	Vung Tau	1,965	839,000
Binh Duong	Thu Dau Mot	272	768,100
Binh Phuoc	Dong Xoai Town	6,796	708,000
Binh Thuan	Phan Thiet	7,992	1,579,700
Dong Nai	Bien Hoa	5,864	2,567,209
Thanh Pho Ho Chi Minh	Ho Chi Minh City	2,090	7,378,100
Lam Dong	Da Lat	10,137	1,049,900
Ninh Thuan	Phan Rang - Thap Cham	3,427	531,700
Tay Ninh	Tay Ninh	4,029	989,800
Mekong River Delta		39,559	18,859,400
An Giang	Long Xuyen	3,424	2,599,400
Bac Lieu	Bac Lieu	2,485	756,800
Beb Tre	Ben Tre	2,247	1,508,200
Ca Mau	Ca Mau	5,204	1,158,000
Can Tho	Can Tho	2,965	2,552,100
Dong Thap	Sa Dec	3,276	1,592,600
Kien Giang	Rach Gia	6,243	1,542,800
Long An	Tan An	4,338	1,348,000
Soc Trang	Soc Trang	3,191	1,213,400
Tien Giang	My Tho	2,339	2,535,700
Tra Vinh	Tra Vinh	2,369	1,589,000
Vinh Long	Vinh Long	1,478	1,923,400
Total		330,991	88,624,716

เศรษฐกิจ เวียดนาม เป็นประเทศที่ยากจน ธุรกิจต่าง ๆ ของประเทศยังคงได้รับผลกระทบจากภาวะสงคราม ที่ผ่านมาในอดีตงบประมาณของประเทศที่เคยได้รับการสนับสนุนจากสหภาพโซเวียต (เดิม) แต่ปัจจุบันต้องพึ่งตนเอง เศรษฐกิจของเวียดนาม เริ่มปรับตัวมากขึ้น และเริ่มมีสินค้าออกไปจำหน่ายยังตลาดโลก อุตสาหกรรมในประเทศหลายอย่างได้เริ่มปรับตัวขึ้น เช่น อุตสาหกรรมถ่านหิน อุตสาหกรรมเหล็กกล้า อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมกระดาษ รายได้ของประเทศอยู่ใน ภาคการเกษตร ร้อยละ 25 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 35 ภาคงานบริการ ร้อยละ 40

แรงงาน เวียดนาม มีกำลังแรงงาน ในประเทศ ประมาณ 45.2 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 67 ภาคอุตสาหกรรม และงานบริการ ร้อยละ 33

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรม การทำรองเท้า อุตสาหกรรมเครื่องจักร อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมซีเมนต์ อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์ปีก อุตสาหกรรมผลิตแก้ว อุตสาหกรรมน้ำมัน อุตสาหกรรมเหมืองถ่านหิน อุตสาหกรรมเหล็กกล้า อุตสาหกรรมกระดาษ

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว ข้าวโพด มันฝรั่ง ยางพารา ถั่วเหลือง กาแฟ ชา ถั่วฝักยาว อ้อย สัตว์ปีก หมู การประมงจากทะเล

พลังงาน ในประเทศพลังงานมาจาก พลังเชื้อเพลิง ร้อยละ 47.7 ไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 52.29

สินค้าส่งออก มี น้ำมันดิบ ผลผลิตจากทะเล ข้าว กาแฟ ยางพารา ชา เครื่องนุ่งห่มรองเท้า ส่งไปจำหน่ายที่ จีน เยอรมัน ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส สิงคโปร์ ได้หวั่น

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรและอุปกรณ์ น้ำมันปิโตรเลียม แปรรูปสัตว์ปีก เหล็กเส้น ฝ้ายดิบ ข้าว ปูนซีเมนต์ รถจักรยานยนต์ นำเข้ามาจาก ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ได้หวั่น จีน ไทยฮ่องกง มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา สวีเดน

หน่วยเงินตรา ใช้สกุลเงิน Dong (VND)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ	ACCT
องค์การ	APEC
องค์การ	ARF
องค์การ	AsDB
องค์การ	ASEAN
องค์การ	CCC
องค์การ	ESCAD
องค์การ	FAO
องค์การ	G-77
องค์การ	IAEA
องค์การ	IBRD
องค์การ	ICRM
องค์การ	IDA
องค์การ	IFAD
องค์การ	IFC
องค์การ	IFRCS
องค์การ	ILO
องค์การ	IMF
องค์การ	IMO
องค์การ	Inmarsat
องค์การ	Intersat
องค์การ	Interpol
องค์การ	IOC
องค์การ	IOM (observer)
องค์การ	ISO
องค์การ	ITU
องค์การ	NAM

องค์การ OPCW
องค์การ UN
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNESCO
องค์การ UNIDO
องค์การ UPU
องค์การ WFTU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WToO
องค์การ WTrO (observer)

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 2,652 กิโลเมตร
ทางถนน ระยะทาง 92,500 กิโลเมตร
ทางน้ำ ระยะทาง 17,702 กิโลเมตร
ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม ระยะทาง 180 กิโลเมตร
สนามบิน มี 34 แห่ง
เมืองท่า มีเมือง Cam Ranh
เมือง Da Nang
เมือง Hai Phong
เมือง Ha Long
เมือง HO Chi Minh City
เมือง Quy Nhon
เมือง Nha Trang
เมือง Vinh
เมือง Vung Tau

ประเทศติมอร์ตะวันออก
(East Timor)

ติมอร์ตะวันออก เคยถูกปกครองโดยโปรตุเกส มาประมาณ 400 ปี และต่อมาได้ถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ อินโดนีเซีย และใน วันที่ 20 พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2545 ติมอร์ตะวันออก ได้รับเอกราชในการปกครองตนเอง โดยความช่วยเหลือของ องค์การสหประชาชาติ ติมอร์ตะวันออก ถือเป็นประเทศล่าสุด ของโลก ในปี ค.ศ. 2003

ที่ตั้ง ติมอร์ตะวันออก ตั้งอยู่ ตะวันออกสุด ของหมู่เกาะประเทศอินโดนีเซีย อยู่ทางด้านตะวันตกของ เกาะปาปัวนิวกินี อยู่ทางตอนเหนือ ของทวีปออสเตรเลีย ชายฝั่งด้านตะวันออก เป็นทะเล Savu ชายฝั่งด้านใต้เป็น ทะเล Timor

พื้นที่ ติมอร์ตะวันออก มีพื้นที่ ประมาณ 14,874 ตารางกิโลเมตร

ประชากร มี ประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 1,312,610 คน

ศาสนา ประชากร ของติมอร์ตะวันออก นับถือ ศาสนา Catholic ร้อยละ 91 นอกนั้นนับถือ ศาสนา Muslim ศาสนา Protestant ศาสนา Hindu ศาสนา Buddhist อีก ร้อยละ 9

ภาษา ชาว ติมอร์ตะวันออก ใช้ภาษา Portuguese เป็นภาษาราชการ และยังมี ภาษา Bahasa Indonesian และ ภาษา Tetum

เมืองหลวง เมือง Dili ตั้งอยู่ทางชายฝั่งทางตอนเหนือของตัวเกาะ

หน่วยการเงิน ติมอร์ตะวันออก ใช้เงินสกุล US dollar (US \$)

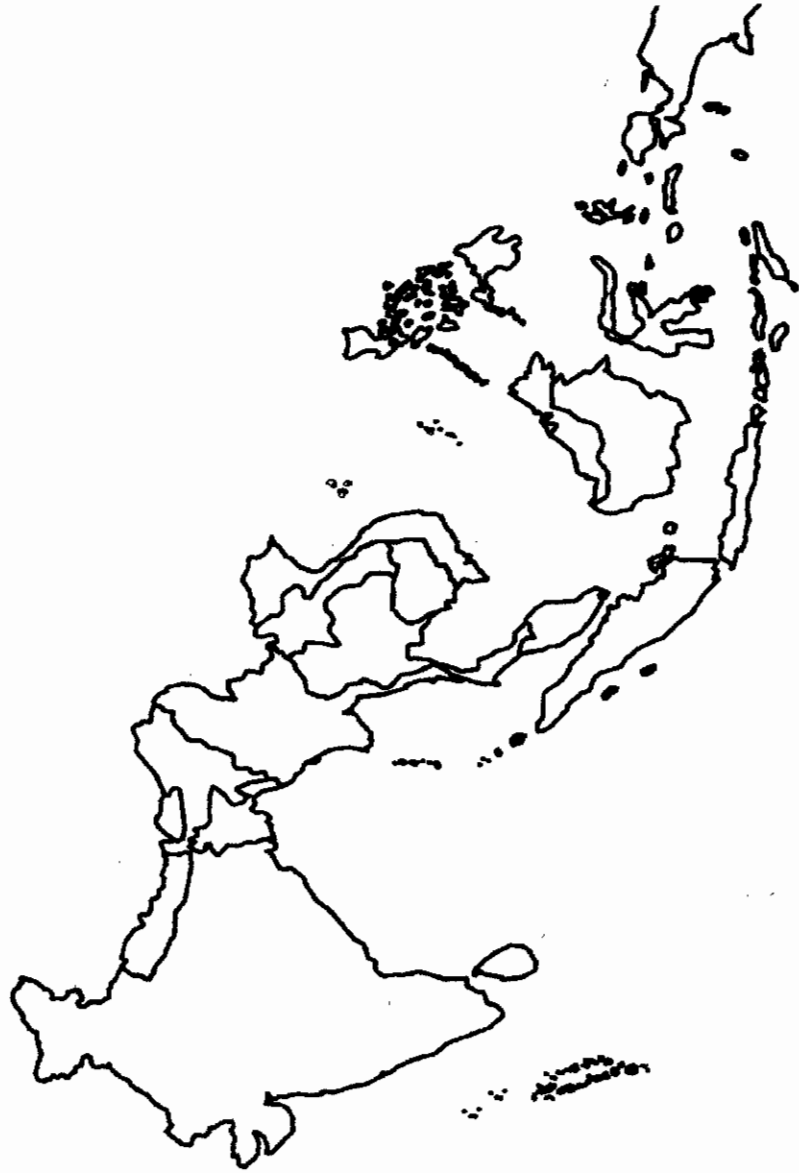
เขตการปกครอง ติมอร์ตะวันออก แบ่งการปกครองออกเป็น 13 จังหวัด คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
1. Aileu	Aileu	729	34,500
2. Ainaro	Ainaro	797	46,100
3. Ambeno	Pante Makasar	815	56,500
4. Baucau	Baucau	1,494	112,300
5. Bobonaro	Maliana	1,368	104,700



แผนที่ ประเทศ EAST TIMOR

6. Dili	Dili	372	424,600
7. Ermera	Ermera	746	95,500
8. Kovalima	Suai	1,226	73,900
9. Lautem	Los Palos	1,702	61,000
10. Liquica	Liquica	543	59,800
11. Manatuto	Manatuto	1,706	44,900
12. Manofahi	Same	1,325	41,200
13. Viqueque	Viqueque	1,781	63,600
Total		14,604	1,320,610



แผนที่ OUTLINE ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Sulawesi		191,800	19,946,488
Gorontalo	Gorontalo	11,562	835,044
Sulawesi Selatan	Ujung Pandang	62,483	10,059,627
Sulawesi Tengah	Palu	63,689	3,218,435
Sulawesi Tenggara	Kendari	38,140	1,841,284
Sulawesi Utara	Menado	15,926	2,012,098
Sumatera		480,847	49,309,707
Bengkulu	Bengkulu	19,789	2,567,432
Jambi	Jambi	53,436	3,413,846
Kepulauan Bangka Belitung		34,459	1,900,197
Lampung	Bandar Lampung	35,385	7,741,439
Nanggroe Aceh Darussalam	Banda Aceh	55,390	4,930,905
Riau	Pekanbaru	94,561	5,357,627
Sumatera Barat	Padang	42,898	4,248,931
Sumatera Selatan	Palembang	74,795	7,899,675
Sumatera Utara	Medan	71,680	14,649,655
Total		1,890,754	238,893,453

เศรษฐกิจ อินโดนีเซีย มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของประเทศที่ก้าวหน้าอยู่ในหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมด้านต่าง รวมทั้งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีภาคเกษตรกรรมที่สำคัญหลายชนิด โดยภาคอุตสาหกรรม ที่มีทรัพยากรมากมายเป็นองค์ประกอบด้านวัตถุดิบ ทำให้เกิดการสร้างงานมากมายในภาคอุตสาหกรรม และรายได้ของประเทศอีกส่วนหนึ่ง มาจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเฉพาะเกาะบาหลี ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่ขึ้นชื่อของประเทศ และนำรายได้เข้าประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก รายได้ของอินโดนีเซีย จะอยู่ใน ภาคการเกษตร ร้อยละ 21 อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 35 อยู่ในส่วนของงานบริการ ร้อยละ 44